

פרוטוקול מישיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 5/17 מיום 01.03.17

נוכחים:

מר חי אדיב, ראש העירייה
מר יגאל שמעון, מ"מ וסגן ראש העירייה
מר חיים שאבי, סגן ראש העירייה
ד"ר יואב רוזן, סגן ראש העירייה
הגב' כנרת אלישע כהן, המשנה לראש העירייה וחברת המועצה
מר משה חנוכה, חבר המועצה
הגב' תקוה גלם, חברת המועצה
מר יגאל הררי, חבר המועצה
מר אופיר טואיל, חבר המועצה
מר אביאל אברמוביץ, חבר המועצה
מר נוה גור, חבר המועצה
מר מאיר חלוואני, חבר המועצה
הגב' אביבה גוטרמן, חברת המועצה
הגב' עדי ברמוחה, חברת המועצה

נעדרו מהישיבה

מר נדב דואני, חבר המועצה
מר אמיר כוכבי, חבר המועצה
הגב' יעל ברזילי, חברת המועצה

משתתפים:

גב' חנה גולן, מנכ"לית העירייה
מר ירון סולברג, יועמ"ש לעירייה
גב' ניצה משה, מרכזת ישיבות מועצה
מר איל מימון, גזבר העירייה

על סדר היום:

א. הנושא: מינוי מר אילן נמני לכהונה שניה כדירקטור מקרב הציבור ב"הוד השרון" חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ: ביום 12.3.14 אישרה מועצת העירייה את מינויו של מר אילן נמני כדירקטור מקרב הציבור "הוד השרון" חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ. מאחר שכהונת דירקטור מקרב הציבור בתאגיד עירוני מוגבלת ל – 3 שנים, צפויה כהונתו של מר אילן נמני להסתיים ביום 12.3.17. מועצת העירייה מתבקשת, בהתאם לקבוע בסעיף 7 לתקנות העיריות (נציגי העיריה בתאגיד עירוני), התשס"ו – 2006, למנות את מר אילן נמני לכהונה נוספת, שניה במספר, כדירקטור מקרב הציבור ב"הוד השרון" חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ. יצוין, שהמינוי כפוף לאישור הועדה לבדיקת מינויים בתאגידים עירוניים הצעת החלטה:

בהתאם לקבוע בסעיף 7 לתקנות העיריות (נציגי העיריה בתאגיד עירוני), התשס"ו – 2006 מחליטה מועצת העירייה למנות את מר אילן נמני לתקופת כהונה שניה כדירקטור מקרב הציבור ב"הוד השרון" חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ.

ב. הצעות לסדר של חברי מועצה:

1. הצעתם לסדר של מר נועם גור ומר מאיר חלוואני מיום 22.10.16 - שיטור שכונתי בלילות - רקע: בתקופה האחרונה עולות פניות רבות מתושבים, בדבר פריצות, גניבות ושיטוט עבריינים בעיר בשעות הלילה, זאת ללא כל חשש מצדם וללא כל מענה מצד רשויות האכיפה, בהן משטרת ישראל ועיריית הוד השרון.

הביטחון האישי של התושבים בכלל, ובפרט ביחס לילדיהם, לבני הנוער ולצעירים – הולך ופוחת, ופחד התושבים הולך וגובר, ככל שהמצב נותר בעינו

הצעת החלטה:

עיריית הוד השרון תשקיע כספים מתוך התקציב השנתי בכלל, ובפרט מתוך "אגרת השמירה" המשולמת על ידי התושבים, לצורך הקמת יחידות שיטור שכונתיות, אשר תורכבה בשילוב של חברות אבטחה חיצוניות יחד עם תושבי העיר המתנדבים, ו"תצבע" - כבר בתקציב 2017 - כספים ייעודיים לשם כך.

2. הצעתם לסדר היום של מר נועם גור ומר מאיר חלוואני מיום 7.12.17 – כריתת עצים בהוד השרון:

הצעת החלטה:

עיריית הוד השרון תפרסם באתר העירוני וכן הודעה על גבי כל עץ (בגודל דומה) לפרסומים של הועדה לתכנון ובנייה), וכן בבתי התושבים הסמוכים על כוונתה לאשר או על הסכמתה לכרות עץ בכל מקום בהוד-השרון, וזאת לפחות 14 ימים טרם ביצוע פעולת הכריתה או הסכמתה לכך.

3. הצעתם לסדר של חברי המועצה הגב' עדי ברמוחה ומר נדב דואני מיום 25.1.17 – תכנית הכשרה

לרכיבה על אופניים חשמליים: לאחרונה אני שומעים על תאונות רבות בהם מעורבים רוכבי אופניים חשמליים במסגרת המאבק בתופעת הרכיבה על אופניים חשמליים, המסוכנת הן לרוכבי האופניים והן להולכי הרגל נבקש ממועצת העיר לאשר את ההחלטה כי:

הצעת החלטה:

"עיריית הוד השרון תבצע תכנית הכשרה איכותית לבני נוער מגיל 16 על רכיבה על אופניים חשמליים. על ההכשרה לכלול מבחני תיאוריה וטסט שיעניקו לבני הנוער" רישיון נהיגה עירוני" לאופניים חשמליים."

4. הצעתם לסדר של חברי המועצה הגב' עדי ברמוחה ומר נדב דואני מיום 07.02.17 - תוכנית רב שנתית לנושא שיבוצים במוסדות החינוך:

הרקע:

הורים רבים לילדים בהוד השרון נמצאים במצב של חוסר ודאות חמור בעניין שיבוץ ילדיהם למוסדות החינוך בעיר והמשכיות בתוך המערכת. לא אחת מוצאת עצמה שכונת מגורים בכלל ומשפחות בפרט מזינות מספר מוסדות חינוך שונים ברחבי העיר. התנהלות המעידה על חוסר תכנון לטווח ארוך שאינו משתלב עם הרצון להתנהלות תקינה ושירותית של העיר ובמיוחד בעיר שמבקשת לאשר תוכנית מתאר כוללת המציגה שילוש של מספר תושבי העיר בעתיד הקרוב.

כנבחר ציבור, אנו רואים חשיבות עליונה בהצגת תוכנית אסטרטגית – רב מערכתית לחינוך בעיר.

הצעת החלטה:

" אגף החינוך יציג בפני מועצת העיר את התוכנית הרב שנתית שלו (10 שנים קדימה) לאזורי

הרישום למערכת החינוך החל מגן טרום חובה ועד תיכון.

בתוכנית נדרשת התייחסות למוסדות חינוך שעתידיים להיבנות וכן לעיקרון "אח ממש" התוכנית

תוצג בפני מועצת העיר תוך 45 יום מיום אישור ההצעה במועצת העיר"

פרוטוקול

חי אדיב: ,ערב טוב לכולם, לחברי המועצה ולאורחים שישנם פה. אני רוצה לפתוח בכמה עדכונים קצרים. קודם כל, אנחנו לפני חגיגות פורים, אז שיהיה חג שמח לכולם. כולכם מזמנים לאירועים שיתקיימו. האירועים מתפרסמים גם בעיתון וגם בכלל, גם במערכת בתי הספר ובסביבה. מחר יש לנו תחרות נבחרת הבנות של מוסינזון בכדור עף משחקת נגד רעננה, ברעננה. נאחל להם הצלחה. מי זה הקפטן?

מאיר חלוואני: הקפטן היא רון אסתר חלוואני, זו הבת שלי.

חי אדיב: יפה. גאים בכך, מגיע, יופי. אז בוא ביחד, לשם שינוי, גם הקואליציה, גם האופוזיציה, נאחל להם בהצלחה. מאיר חלוואני: תמיד עם הילדים שלנו זה ביחד.

חי אדיב: יפה.

מאיר חלוואני: ולא לשם שינוי.

חי אדיב: אני שמח, אני שמח לשמוע את מה שאתה אומר. השבוע אנחנו פותחים את חודש האישה הבינלאומי, ואני מפרגן לכל חברות המועצה שנמצאות פה ואני מציע לכל חבריי לבוא לאירועים שיתפרסמו בעיתון. החגיגות השנה הן חגיגות "נשים באומנות ובתרבות", ונשמח לראות אתכם משתתפים באירועים.

מאיר חלוואני: גם עובדות מהרשות.

חי אדיב: כן. ולסיום, ככה, הייתה תחרות של אחריות חברתית במדינת ישראל, עם כ-40, 50 רשויות, את התחרות ארגנו משרד הפנים עם אנשי מקצוע ואנשים אקדמאים, בתוך התחרות זכו מספר בודד של רשויות, אנחנו ביניהן. קיבלנו פרס באחריות חברתית על נושא עיר מתנדבת מצטיינת במדינה. בלי קשר, ועל הרקע הזה, קיבלנו במהלך השבוע האחרון ציונים גם בנושא שקיפות, קיבלנו את מדד A בעשירייה הראשונה והמובילה, בנושא נגישות מקום שני בארץ, בנושא חירום והיערכות לחירום קיבלנו ציון 93, זה לא מספיק, אנחנו צריכים 100, אבל זה ציון בהחלט מכובד לכולם. והרשימה היא ארוכה. אז אני רוצה להודות לכל העוסקים במלאכה, מנכ"לית העירייה, מנהלים ועובדים. ונמשיך בעשייה שלנו. תודה רבה, ונעבור לסדר היום.

מינוי מר אילן נמני לכהונה שנייה כדירקטור מקרב הציבור ב"הוד השרון" חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ.

ניצה משה: אני פותחת בסדר היום הנושא הראשון, מינוי מר אילן נמני לכהונה שנייה כדירקטור מקרב הציבור ב"הוד השרון" חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ. ב-12 למרץ '14 אישרה מועצת העירייה את מינויו של מר אילן נמני כדירקטור בקרב הציבור בהוד השרון חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ. מאחר שכהונת דירקטור מקרב הציבור בתאגיד עירוני מוגבלת לשלוש שנים, צפויה כהונתו של מר אילן נמני להסתיים ב-12.3.17. מועצת העירייה מתבקשת לקבוע בהתאם לסעיף 7 לתקנות העיריות, נציגי העירייה ותאגיד עירוני, התשס"ו 2006, למנות את מר אילן נמני לכהונה נוספת, שנייה במספר, כדירקטור מקרב הציבור בהוד השרון, החברה הכלכלית עירונית לפיתוח בע"מ. יצוין שהמינוי כפוף לאישור הוועדה לבדיקת מינויים בתאגידים עירוניים.

יגאל שמעון: אוקי, חברים, קיבלתם את קורות החיים.

(מדברים יחד) בעברית לא קיבלנו.

יגאל שמעון: אנחנו בעידן טראמפ. מה לעשות.

יגאל הררי: בוא נגיד, זה מצחיק, אבל זה לא מצחיק.

עדי ברמוחה: בדיוק.

יגאל שמעון: האמת היא שנכון, אני ביקשתי,

יגאל הררי: בדיחה גרועה, זה שקיבלת את זה באנגלית, אני במקרה קורא אנגלית אוקספורדית, אבל.

יגאל שמעון: האמת היא, כשראיתי את זה אמרתי: 'אנחנו לא בארצות הברית', אני ביקשתי לקבל קורות חיים בעברית, אבל, אני מבין שעדיין לא. אבל תראו, בסך הכל זה,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: בעצם אנחנו מכירים את,

ניצה משה: יגאל זן הארכת כהונה, זה כבר הועבר אליכם פעם קורות חיים שלו.

יגאל הררי: אני יכול להגיד לך כזה דבר, אני מצביע בעד, אבל אני לא מסכים להצביע בעד אוטומטית, את יודעת למה? זה שאתם עושים פשלה ואני לא מקבל את מה שמגיע לי, אני לא מסכים עם זה. אז אני לא אצביע על זה, למה? יש לי זכות לגיטימית פשוטה לקבל את זה במייל. אמרתם שאתם שולחים את זה, כתבתם הקדמה יפה. פותחים – אנגלית.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: אפשר לדחות את זה לשיבה הבאה.

ניצה משה: המינוי שלו מסתיים ב-12.3.

יגאל הררי: אם זה לא חשוב,

(מדברים יחד)

חי אדיב: חברים יש בעיה לאשר?
כנרת אלישע כהן: זו הארכה, מאריכים את המצב הקיים אחרי שאישרת אותו ואתה בעצם מאריך אותו, ראית את קורות החיים.
עדי ברמוחה: אז אני חייבת להגיד, לא משנה, ועדיין, בהצעה הקודמת, אני לא זוכרת שראיתי את קורות החיים, אני גם לא זוכרת.
(מדברים יחד)
חי אדיב, יחי הבירוקרטיה, אנחנו נדחה את זה לישיבה הבאה. מה לעשות.
יגאל שמעון: למה, למה, חי?
חי אדיב: למה?
עדי ברמוחה: כי לא עברו קורות החיים.
חי אדיב: זה בן אדם מכובד, איש הייטק, עשה עבודה מצוינת אחרי שנים, אתם לא רוצים, נעכב את זה עוד שבוע.
(מדברים יחד)
חי אדיב: א', זכותכם, ב', אני אומר לכם, הוא שלוש שנים עבד פה בצורה מכובדת, לא שמעתי הערה אחת עליו, לא בצד המקצועי ולא בצד הציבורי.
עדי ברמוחה: לא בטוח שתהיה גם עכשיו הערה, אני בטוחה שזה,
חי אדיב: בחור מכובד לכל הדעות. גם אוהביו וגם שונאיו, אבל אתם רוצים לדחות, נדחה לעוד שבוע, בגלל שזה באנגלית ולא בעברית. תודה רבה לכם. הלאה, לנושא הבא.
(מדברים יחד)
חי אדיב: ניצה, בפעם הבאה לא לתת לאף אחד תירוץ לקלקל את ההצגה.
עדי ברמוחה: אז את מכירה אותו? אז אולי תמליצי.
אביבה גוטרמן: אני כן מכירה אותו, אם לא מכירים.
עדי ברמוחה: אני לא.
אביבה גוטרמן: אז צריך לדחות.

הצעות לסדר של חברי מועצה

הצעתם לסדר של מר נוה גור ומר מאיר חלוואני מיום 22.140.16- שיטור עירוני בלילות
ניצה משה: אנחנו עוברים להצעות לסדר של חברי מועצה. הצעתם לסדר של מר נוה גור ומר מאיר חלוואני מיום ה-22.10.16, שיטור שכונתי בלילות. בתקופה האחרונה עולות פניות רבות מתושבים בדבר פריצות, גניבות, שיטוט עבריינים בעיר בשעות הלילה, זאת ללא חשש מצדם וללא כל מענה מצד רשויות האכיפה בהן משטרת ישראל ועיריית הוד השרון. הביטחון האישי של התושבים בכלל ובפרט ביחס לילדיהם, לבני נוער ולצעירים, הולך ופוחת ופחד התושבים הולך וגובר. ככל שהמצב נותר בעינו. הצעת החלטה: "עיריית הוד השרון תשקיע כספים מתוך התקציב השנתי בכלל ובפרט מתוך אגרת השמירה המשולמת על ידי התושבים לצורך הקמת יחידות שיטור שכונתיות אשר תורכבנה בשילוב של חברות אבטחה חיצוניות, יחד עם תושבי העיר המתנדבים ותצבע כבר בתקציב 2017 כספים ייעודיים לכך".
(מדברים יחד)

חיים שאבי: אנחנו מבקשים להסיר את זה מסדר היום.
ניצה משה: ולהעביר את זה.
חיים שאבי: אחרי זה כשהוא יציג נענה לו למה.
ניצה משה: לא, תגיד, להעביר את זה לוועדה.
חיים שאבי: קודם כל, זה נכון מאוד, זה נכון מאוד, אבל ביטחון זה לא פוליטיקה ולא משחק ילדים, אביבה גוטרמן: מה זה קשור?
חיים שאבי: דקה, דקה, דקה, אני אענה לך.
חי אדיב: לאן אתה רוצה להעביר את זה, חיים?
חיים שאבי: את מוכנה להקשיב? את מוכנה להקשיב רגע? אנחנו מתכוונים לקחת את הנושא הזה בשיא הרצינות, אנחנו מתכוונים,
מאיר חלוואני: אבל ביקשת להוריד את זה מסדר היום.
חיים שאבי: יש לנו כבר תוכנית מסודרת בנושא הזה.
מאיר חלוואני: אנחנו מנהלים דיון עכשיו, או שביקשת להוריד מסדר היום?
חיים שאבי: אני מסביר לכם למה זה יורד מסדר היום.
מאיר חלוואני: אז תגיד.
חי אדיב: לא, אבל קודם כל שישאלו את השאלה.

מאיר חלוואני: בבקשה.

חי אדיב: שיציגו את זה, למה.

מאיר חלוואני: לא, כי התבלבלתי, חשבתי שיש דיון.

חי אדיב: אביבה, בוא נשמור על סדר כמו שהם רוצים, קודם כל שיציגו, קדימה.

נוה גור: אני, לפני שמאיר יציג את הנושא הזה, אולי זה קשור, חיים, גם למה שאתה אמרת, אני רוצה להגיד לך, אדוני ראש העיר, הישיבה התחילה בשעה 18:12, ישיבת מועצת עיר מתחילה תמיד עם שאילתות שמגישים חברי מועצה, יש לנו פה את הזכות כנציגי ציבור לייצג את הציבור ולשאול פה שאלות. בשבוע שעבר בשעה 17:57 נשלחה למזכירת העירייה, נשלחו ארבע שאילתות מטעמנו, מטעם מאיר ומטעמי, שאילתה אחת הייתה בנושא מדרג העיריות והציון הנמוך ביותר שעיריית הוד השרון קיבלה. שאילתה שנייה הייתה בנושא גביית כספים אסורה במעונות היום של קוד ילדותי, שאילתה שלישית עסקה בפארק כל הילדים ולאן נעלמו 500,000 שקלים שאמרתם לטפל בדברים עבורם ושאלתה רביעית עסקה בנושא של כניסת דיירים לחניון ברחוב סוקולוב 11, 13 ו-15 שנכנסים כבר 15 שנה ויותר בתת תנאים בדרכי עפר לבתיהם, קיבלתי,

(מדברים יחד)

נוה גור: סליחה, שנייה. יש לי עשר דקות, נא לא להפריע לי. אני בטוח שאתם מקפידים על הזמנים, ראיתי מתי התחילה ישיבת מועצת העיר. קיבלתי אתמול הודעה שאתם, שלשום, ניצה משה: לא אתמול, ביום שני. ביום ראשון בלילה.

נוה גור: ניצה, ניצה, תקשיבי, לי יש עשר דקות ואם תרצי לתקן לי שגיאות תתקני בסוף. קיבלתי אתמול, שלשום הודעה במייל שהשאילתות שלנו הגיעו אליך, אדוני ראש העיר, בשעה 18:03 ולכן אתם מסרבים להעלות את השאלות שלנו. עכשו אני שואל את עצמי, חיים, גם בהקשר למה שאמרת, אל תענה, רגע, חי אדיב: אנחנו לא,

נוה גור: בבקשה, אתה, תראה, אתה, יושב ראש,

(מדברים יחד)

נוה גור: אתה יכול לצעוק עד מחר, אבל אתה מפריע לי כרגע. אתה מנהל פה את הישיבה, אז תנהל אותה בצורה מתורבתת. חי אדיב: אני לא מנהל את הישיבה.

נוה גור: אז אם אתה לא מנהל את הישיבה, אז אל תפריע לישיבה.

חי אדיב: אני מפריע לך כמו שאתה מפריע,

נוה גור: אני לא הפרעתי לך. אני לא הפרעתי לך, אני יושב בשקט, ואתה אל תפריע לי בבקשה. סליחה שנייה.

(מדברים יחד)

נוה גור: סליחה שנייה, סליחה שנייה, סליחה, סליחה אדוני, מר רוזן, אתה מפריע לי. כיוון שכך, כיוון שכך, אני שואל את עצמי עכשו, ממה החשש פה להעלות שאילתות? האם אתם שכחתם שזכותנו כציבור לשאול פה דברים עבור הציבור? הם יש פה איזושהו חשש והשתקה של פיות? האם יש פה איזושהו פחד לדבר על אותם נושאים? שעה 18:03 קיבלתם, זה עניין שלכם, אני רוצה. מר חיים, שאבי,

(מדברים יחד)

נוה גור: מר חיים שאבי, התשובה היא כן, אחד, שתיים, יכול להיות שהחשש שלכם מלקיים דיון עכשו בנושא של ביטחון, הוא בדיוק אותו חשש שלכם מלענות על שאילתות. אני מתבייש עבורכם שכך אתם מתנהלים.

(מדברים יחד)

ניצה משה: אני יכול לענות.

נוה גור: את תידרשי לענות האם זו החלטה שלך או של ראש העיר. מי מסרב לתת לנו לשאול שאילתות חשובות עבור הציבור? בבקשה, חי, אתם, ניצה, כמה זמן עבר?

ניצה משה: שלוש דקות.

נוה גור: שלוש דקות? אז עברו שתי דקות, בבקשה, אתם מפריעים לנו באמצע הדיבור.

מאיר חלוואני: רגע, אבל ניצה רוצה לענות כרגע? או שאני אמשיך את נושא הביטחון?

נוה גור: לא, תמשיך,

ניצה משה: לענות בהתאם לעובדות, אני מחזיקה בידי אישור.

חי אדיב: לא, לא, סליחה. שיגמור את.

נוה גור: בבקשה. בבקשה.

חי אדיב: שידבר כמה שהוא רוצה, ניתן לו ארכה עוד דקה.

מאיר חלוואני: טוב, ראשית, אני רוצה להודות לנועם בן יהודה ולגל ויצמן ולכל מחלקת הביטחון, לכל אלה שעוסקים בביטחון על מה שהם עושים בעיר, אני חושב שהם עושים עבודה מהימנה, והם מאוד משתדלים ואני רואה אותם. על אף המצב הזה,

(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: אדוני ראש העיר, אני מספר לך על מה אני מדבר. על אף המצב, בהצעה לסדר שאנחנו העלינו, אנחנו נתקלים בדרישות תושבים אלינו, בפניות, ששואלים,

(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: כן, אבל מי שמנהל את הישיבה לא מקשיב, הוא רצה לשמוע למה אנחנו מעלים את זה. חי אדיב: אני מקשיב.

מאיר חלוואני: אז אני אומר,

(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: שבהמשך לפניות תושבים על עניין הביטחון והמצב של הביטחון בעיר, מטעם המצב הזה באנו והעלינו את ההצעה לסדר, במקום לבוא ולחבק את האופציה לספר לנו איך אתם מנסים לשפר את המצב, להשרות אווירת ביטחון, להיות יותר בשטח שאנשים יראו אתכם ויסמכו עליכם ושלא נקבל כל שני וחמישי איזושהי הודעה שמסתובבים בבניינים כל מיני אנשים לא מוכרים ונגנבים כלי רכב ונעשות כל מיני פעולות שהן נגד השקט הנפשי שלנו כתושבים, אתם, באופן אוטומטי מציעים, אדוני סגן ראש העיר, מציע להוריד את ההצעה מסדר היום. פעם אחת אנחנו נזכה שאחת מההצעות שלנו, בלי שתהפכו אותה לפופוליסטית או שלא יודע מה, שתדונו בה ותתנו תשובות מסודרות כמו בני אדם? פעם אחת אפשר שזה יקרה? תודה.

נוה גור: אני רוצה להוסיף רגע עוד משהו לנושא הזה. עיריית הוד השרון היא אחת הרשויות היחידות, אתה מתפאר, אדוני ראש העיר, בכל מיני דברים שאתה יחיד, אתה גם אחד הדברים היחידים, אחד מראשי הערים היחידים שגובה אגרת שמירה מתושבים במדינת ישראל. אגרת השמירה נולדה בתקופת האינתיפאדה בעקבות המצב הביטחוני והוארכה בתקנות ועוד ועוד והיו על זה פסקי דין ועיריית הוד השרון אחת הבודדות ואתה כל הזמן גם מנפנף בזה שבזכות זה יש לנו בגני הילדים שומרים, לא נדבר באיזה תנאים השומרים נמצאים וכמה צריך להילחם גם על התנאים שלהם. מנפנף בזה שהכסף הולך לשם. אדוני ראש העיר, קח את אגרת השמירה, תצבע את הכסף הזה ואם צריך תוסיף גם מתקציב העירייה כדי לעצור את מה שקורה פה בשכונות, כי בסופו של יום, אין חודש ימים שלא עולה או בפורום אביב, או בפייסבוק כזוה או אחר, או בכל מיני מקומות אחרים הודעות, אני יכול לומר על השכונה שגם אני גר, לפני שבוע ימים, שוב פעם מגיעים באור יום, בלילה, אנשים עושים מה שהם רוצים. אין לנו ספק שאי אפשר להגיע ל-100% ביטחון, אנחנו חיים במדינת ישראל, הכל בסדר וברור. ואין לנו ספק שגם למשטרת ישראל יש אחריות, הכל בסדר. יחד עם זאת, יש רשויות שלוקחות את הכסף ומנתבות אותו גם לכדי פעולות מעשיות של הרשות המקומית עצמה, כי אתה, אדוני ראש העיר, אולי לא יודע, אבל אתה אחראי לכל מה שקורה בעיר. משרד החינוך אחראי על החינוך, אתה אחראי על מה שקורה בחינוך פה. משרד הביטחון אחראי על נושא צבא, גם אתה אחראי, וכל אחד על מה שיש לו אחריות, הגיע הזמן שגם פה תשתנה התפישה לגבי מה שקורה בשכונות. יש פה תושבים שמוכנים להירתם בשכונה שלהם להיות חלק ממהלך כולל. תתחיל להוביל את זה.

יגאל שמעון: אוקי, תודה, קודם כל חיים שאבי ישיב לך בנושא. לפני כן, אני רוצה רק להשיב לך בנושא השאלות. תראה, אתה חבר מועצה כבר מספר שנים,

נוה גור: 3.5.

יגאל שמעון: אבל מה אתה עושה? לפני שאתה שולח את השאלות למזכירת העירייה, שלושה ימים לפני אתה שולח לתקשורת, אתה שולח לעיתונות. אבל אתה שוכח לשלוח למזכירת העירייה, כי החוק אומר, או שמה שקובע, שאתה צריך לשלוח עד השעה 18:00 שבוע לפני, ואתה שוכח משום מה: 'לא שמת לי לב'. לא ראיתי'. אבל כן אתה יודע לשלוח לתקשורת, נוח גור: מה נשלח לתקשורת?

יגאל שמעון: את כל השאלות שלך,

נוה גור: מה נשלח לתקשורת, תספר לי.

יגאל שמעון: עכשיו,

(מדברים יחד)

נוה גור: א', זכותי לפנות לתקשורת.

יגאל שמעון: אני לא הפרעתי לך, אתה אומר לראש העיר שהוא מפריע לך.

נוה גור: בבקשה, אתה צודק, אני מתנצל.

יגאל שמעון: ואתה עכשיו מפריע לי.

נוה גור: בבקשה, אני לא אפריע לך, בבקשה.

יגאל שמעון: אז אל תפריע לי, בבקשה.

נוה גור: תדבר, בבקשה.

יגאל שמעון: ואיזה שאילתות אתה שואל? שזה פעם רביעית שאתה שואל אותו דבר, איפה 500,000 שקל של פארק כל הילדים, הרי אמרנו לך שזה בתב"ר, זה צבוע וזה סגור בבנק, אז מה אתה שואל? נוה גור: סגור לגמרי.

יגאל שמעון: משעמם לך? אז אתה נזכר להתקשר לתקשורת ולמסור להם את כל השאילתות, ואתה טועה תמיד בחישובים ואחרי המועד אתה שולח לניצה ועכשיו אתה בא ועושה פה סקנדל כאילו עשינו ואו, מה עשינו, פגענו בכבודך. תראה מה קרה.

מאיר חלוואני: עשינו סקנדל?

יגאל שמעון: כן, כי, כשאנחנו ביקשנו לאשר פה חבר דירקטוריון, בגלל ששלחו קורות חיים באנגלית, אמרנו: 'אוקי, בסדר, פרוצדורה', הרי אתם מכירים אותו ואישרתם אותו לפני שנה.

מאיר חלוואני: אז אני לא מכיר אותו.

יגאל שמעון: שנייה, אתם מכירים, יש לכם את קורות החיים. אז בגלל זה אנחנו בסדר, אבל פה, בגלל שעשית טעות, ואתה שולח אחרי המועד, ואתה בא מאשים אותנו? באמת, נוה.

נוה גור: זו התשובה שלך?

יגאל שמעון: אתה רוצה עוד תשובה?

נוה גור: זו התשובה שלך?

יגאל שמעון: לא, אל תענה, אל תענה, אל תענה, אני אגיד לך,

נוה גור: יגאל, יגאל,

(מדברים יחד)

נוה גור: אתה אומר פה, אתה אומר פה, אני לא רוצה לומר דברים קשים, אבל אתה אומר פה דברים שאינם אמת, אז נראה לי שקצת התבלבלת במהות.

יגאל שמעון: תודה.

נוה גור: בבקשה.

חיים שאבי: טוב, אז ראשית, אנחנו מורידים את זה מסדר היום מכיוון שאנחנו מעבירים את זה, זה נושא די רציני ואני אחד שפרצו לו בחודשיים האחרונים הביתה, אנחנו מעבירים את זה לוועדת ביטחון. אני אציג כמה עובדות שכן אנחנו עושים. ראש העירייה פנה מספר פעמים לשר לביטחון פנים, לקבל אישור של שיטור קהילתי, אני רק מציין כמה עובדות שתדע. אתה כנראה קצת מנותק.

יגאל שמעון: מה זה תדע? שידעו כולם.

נוה גור: כן.

חיים שאבי: בתקציב 2017 מוקצה 600,000 שקל לטובת הפרויקט הזה, אז גם משהו כנראה שלא היית מרוכז בו בדיון התקציבי. הנושא הזה ידוע לנו, המיקום של הוד השרון בקו התפר, דווקא כשאינן אינתיפאדה יש חופש פעולה יותר, יש הבה שב"חים שמסתובבים, אז אנחנו סובלים ומתכוונים לתת לזה את כל כובד המשקל, גם בתקציבים וגם במשאבים. אז תהיה רגוע, והכל בסדר. תודה.

יגאל שמעון: ולהעביר את זה לוועדת הביטחון ואתה מוזמן לבוא לשם ולהזמין את כולם.

ניצה משה: אני מעלה להצבעה עכשיו.

מאיר חלוואני: קודם כל, זה נשמע מעניין, תזמין אותנו. רק רגע, אבל מה רע בתשובה שחיים נתן? עכשיו אני יודע שיש עוד השקעה של 600,000 שקלים וגם אם נרדמתי בשמירה של התקציב, מר סגן ראש העיר, תודה רבה שאתה מאיר את עיני, וחוזק מזה, אף אחד לא אמר שאין את זה בעיר. אני התחלתי בלשבח את האנשים האלה שעושים את העבודה.

יגאל שמעון: טוב, אחרי זה עשיתם מהם, זה, נו, באמת, טוב.

מאיר חלוואני: אז מה עשיתי, מה?

(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: אתה עושה מזה, אתה עושה מזה.

יגאל שמעון: אני חושב שהפעילות של כוחות הביטחון כאן,

מאיר חלוואני: ביקשתי לתגבר את זה ולתקצב את זה.

יגאל שמעון: היא פעילות מצוינת, נכון שיש בעיות.

מאיר חלוואני: אני אמרתי את זה.

יגאל שמעון: לא.

מאיר חלוואני: למה אתה אומר לי לא? אולי רצתי לעיתונות,

חי אדיב: טוב, תן לחיים לסיים רק, הוא לא סיים. הוא אמר את דבריו, עכשיו הוא יצטט את מה שהוא ניסח.

חיים שאבי: אני אקריא בצורה מסודרת שזה יהיה לפרוטוקול, ככה: "ראש העירייה פנה מספר פעמים לשר לביטחון פנים לקבל את אישור המשרד להקים שיטור קהילתי. לצערנו, עד היום לא קיבלנו אישור. השיטור הזה יקום, מחלקת הביטחון פועלת לגייס מתנדבים, העירייה תקצבה כ-600,000 שקל ואנחנו נעביר את זה לדיון רציני בוועדת ביטחון, בשיתוף המשטרה. הבעיה היא לא רק בהוד השרון, זו בעיה כלל ארצית, בעיקר ביישובים הגובלים לקו התפר. לצערנו, המדינה לא מצליחה להתגבר על הבעיה, ומאידך, העירייה מבקשת להתארגן, אך אין לה אישור להקים את השיטור הזה. בהזדמנות הזו, ראש העיר והנהלת העירייה וחברי המועצה קוראים לתושבי העיר להצטרף לפרויקט הזה. אנחנו גם קוראים למי, אם הוא שומע, לשר לביטחון פנים כן לאשר לנו את השיטור הקהילתי.
(מדברים יחד)

חי אדיב: בהזדמנות, כל מי שיכול לסייע עם המשרדים לביטחון פנים, כל האנשים שמקורבים לשלטון, נוה גור: יש פה את שר הפנים בקהל אולי? מה זה, אתה יכול לפנות, חי אדיב: אנחנו רושמים את זה בפרוטוקול, יש נציגים פה של הליכוד, לא פנינו ליאיר לפיד. נוה גור: בסדר. תפנה אליו.

חי אדיב: אז פנינו לאנשים שכן יכולים, אני רוצה לחדד לכם שיש פה חברי מועצה שכן יכולים להשפיע ומשפיעים, אז תודה.

מאיר חלוואני: מי זה? אז אתה קורא להם משולחן המועצה.
(מדברים יחד)

ניצה משה: טוב, רבותי, אני רוצה להעלות להצבעה.

יגאל הררי: אני להגיד מילה בעניין אגרת השמירה, אני אמרתי גם לנוה ואני אגיד את זה עכשיו גם, בקדנציה הקודמת ביקשתי את זה שלוש פעמים להוריד את אגרת השמירה ובכל זאת בבחירות הוא הלך, עבד שבועיים בשביל להריץ את חי אדיב, שימשיך לקחת לנו את אגרת השמירה. שבועיים תלה בשבילו שלטים, רק הוא לא שם לב ששלוש פעמים העליתי בקדנציה הקודמת להסיר את אגרת השמירה, לא הצלחתי. ובכל זאת הוא לא רצה להחליף את חי אדיב.
(מדברים יחד)

ניצה משה: אני מעלה להצבעה, מי בעד שלא, מי בעד לכלול את הנושא בסדר היום, לכלול. מי בעד לכלול? עדי, מאיר, נוה, מי בעד להעביר את זה לוועדה, נוה גור: אין להעביר, את לא יכולה לשאול. או מסירים, או לא. ניצה משה: להסיר ויכולים,
(מדברים יחד)

נוה גור: לא, היא לא יכולה, אל תבלבל אותה.

ניצה משה: לוועדת הביטחון.

נוה גור: את לא יכולה.

ניצה משה: אני כן.

נוה גור: את יכולה לדון או לא לדון.

ניצה משה: לא, סליחה.

יגאל שמעון: לא דנים, מעבירים את זה לוועדת ביטחון. אני לא שואל אותך.

נוה גור: אתה יכול להעביר את זה לאיפה שאתה רוצה. את יכולה להעביר לאן שאת רוצה.

יגאל שמעון: לא שואלים אותך.

ניצה משה: אני יכולה להקריא מהתקנון?

נוה גור: גם אותך לא שואלים.

ניצה משה: חי.

יגאל שמעון: אני מנחה את יושב ראש וועדת הביטחון לדון על זה בוועדת הביטחון.

ניצה משה: אני יכולה להקריא מהתקנון?

נוה גור: כן, בבקשה.

ניצה משה: כן? תודה.

נוה גור: בבקשה.

ניצה משה: אז אני יכולה להגיד לכם שאפשר להחליט להעביר את ההצעה לדיון בוועדה מוועדות המועצה. אוקי, זה מה שזה אומר. זאת ההחלטה.

יגאל שמעון: אז תקריאי אותה.

חי אדיב: מי בעד להעביר את זה לוועדת הביטחון, להציג את הנתונים בוועדת הביטחון, צריך להמשיך לפעול כדי לצמצם את הפריצות והאלימות, בכל הארץ ובעיקר בהוד השרון.
עדי ברמוחה: בכל מקרה, גם אם אתה מעביר את זה לוועדת ביטחון, זה לא היה צריך למנוע מקיום דיון בנושא הזה פה.
יגאל שמעון: אבל את נגד להעביר.
עדי ברמוחה: אני אומרת שכן היה צריך להתקיים פה דיון בנושא.
(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אתה יודע, לא כל חברי המועצה, יגאל שמעון: זה לא פה סיסמאות פופוליות.
עדי ברמוחה: זה לא שייך לפופוליות.

הצבעה:

3 בעד לכלול: נוה גור, מאיר חלוואני, עדי ברמוחה.

11 בעד שלא לכלול: חי אדיב, יגאל שמעון, חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ, אביבה גוטרמן.

החלטה מס' 28/17

מועצת העירייה מחליטה להעביר את הנושא "שיטור קהילתי בשכונות" לדיון בוועדת הביטחון.

הצעתם לסדר היום של מר נוה גור ומר מאיר חלוואני מיום 7.12.17 - כריתת עצים בהוד השרון.

ניצה משה: בבקשה, אני עוברת להצעה השנייה. הצעתם לסדר של נוה גור ומאיר חלוואני. כריתת עצים בהוד השרון, הצעת החלטה: "עיריית הוד השרון תפרסם באתר העירוני וכן הודעה על גבי כל עץ בגודל דומה לפרסומים של הוועדה לתכנון ובנייה וכן בבתי התושבים הסמוכים על כוונה לאשר, או על הסכמתה לכרות עץ מכל מקום בהוד השרון וזאת לפחות 14 ימים טרם ביצוע פעולות הכריתה או ההסכמה לכך.

חיים שאבי: אנחנו מבקשים להסיר את זה מסדר היום, ולהעביר את זה לוועדה לאיכות הסביבה.

עדי ברמוחה: שמתכנסת מתי? שכבר שלוש פעמים דחית את הישיבה ולא התכנסה ולא קיבלתי תשובה על העניין הזה.

שלוש פעמים אני שולחת לך מיילים, אתה דוחה את הישיבות של הוועדה לאיכות הסביבה ואתה לא מגיב.

חיים שאבי: את מוכנה לא להפריע?

עדי ברמוחה: לא, אני לא מוכנה לא להפריע עכשיו.

חיים שאבי: אז אני אגיד לך, חיפשנו,

עדי ברמוחה: כי אתה שולח את זה למקום שלא ייכנס.

חיים שאבי: ויש נושא עכשיו.

עדי ברמוחה: חיפשת נושא?

חיים שאבי: כן.

עדי ברמוחה: היה לך נושאים לסדר היום והזזת את הישיבה ושולחים לך מיילים, אדון שוויצקי ואני ואתה לא מגיב, ועוד הפעם מייל ואתה לא מגיב, ושוב דוחה ושוב קובע. הוועדה הזאת לא מתכנסת ואתה עושה עכשיו, איך אמרתם, פופוליות, זה מה שאתה עושה עכשיו. וזה לא הצעה שלי, אבל זה לא משנה, זה משהו שהוא מאוד חשוב.

חיים שאבי: אוקי.

עדי ברמוחה: מכל דבר אתם מתעלמים. ואתם מזיזים את זה למקומות שאתם יודעים שזה יהיה מתחת לשטיח.

חיים שאבי: אל תפריעי לחברים שלך.

עדי ברמוחה: לא, אני אפריע לך.

ניצה משה: נוה.

עדי ברמוחה: כי אתה מרגיז בהתנהלות שלך.

מאיר חלוואני: כן, אבל מדברים פה, מה.

ניצה משה: תציגו בבקשה.

מאיר חלוואני: קודם כל, היא לא סיעה שלי ותן לה כבוד ותן לה לדבר, מה קרה? אתם רוצים כל הזמן לדבר לבד?

חיים שאבי: אנחנו לא, בכלל לא.

עדי ברמוחה: אתה מתעסק, כל מה שמעניין אותך זה יש עתיד, יאיר לפיד, הסיעה. זה מה שמעניין אותך.

ניצה משה: רבותי.

חי אדיב: כן, בבקשה.

עדי ברמוחה: כל הזמן מתעסק בשטויות. אתה חושב שהגענו לפה לבדיחות.

מאיר חלוואני: נתחיל לספור מהרגע שאני אתחיל לדבר, אני מבקש. עשר דקות שלמות.

יגאל הררי: מאיר, אני איתך, אני מודד לך, אל תדאג.

נוה גור: לפעמים אני שואל את עצמי מה חושבים התושבים שיושבים פה על איך זה נראה. אני שואל את מי שמנהל פה את הישיבה, יגאל, או את ראש העירייה, מה אתם מרגישים על ההתנהלות המבזה הזאת? לא רק מה אתם מרגישים, אלא איך אתם, איך אתם מעזים, איך אתם מעזים, יגאל הררי: נוה למה אתה מדבר ככה. מה מבזה פה? נוה גור: יגאל, אתה מפריע לי.

יגאל הררי: לא, אבל מה מבזה? נוה גור: מה שמבזה זה למשל תרבות הדיבור שלך כלפי כרגע, זה למשל מבזה, אני חושב שאנחנו נבחרים שצריכים להוות איזושהי דוגמא, באופן כללי, בוודאי כשיש פה תושבים וילדים. יגאל הררי: לא מבזה ולא כלום.

נוה גור: אולי אתה, יואב, תרצה להיות דוגמא, אני אשמח גם. אנחנו נשמח. אבל אתה לא מאפשר לדבר. ניצה משה: בבקשה, תנו לנו להמשיך.

נוה גור: אין פה בשולחן הזה שום בושא להעלות, מר שמעון, אמירות שאין מאחוריהן דבר, אין פה שום בושא להתחיל ישיבה בשעה 18:12 דקות ולהגיד שמאחרים, אין פה בושא לומר בשולחן הזה שום דבר וכך זה נראה. עכשיו לעצם, אל תפריע לי, בבקשה.

יגאל הררי: אתה מדבר על העצים?

נוה גור: אני אדבר על מה שאני רוצה בעשר הדקות שלי. מאה אחוז, אתה תקבל יותר מדקה. היינו לפני מספר חודשים בשכונת רמב"ם,

יגאל שמעון: רחוב רמב"ם.

נוה גור: היו פה כמה חברי מועצה, ברחוב רמב"ם, כן, ברחוב רמב"ם. מאיר חלוואני: לא כולם וותיקים כמוך.

נוה גור: היינו שמה במספר חברי מועצה ונכחנו בסיטואציה של תושב שרצה לכרות עץ של 100, 200 שנה ואלמלא דדי ביטון, אחד מבני המשפחה שם שפנה לרשות המקומית, אותו עץ שמוגדר כאחד מעצי מורשת ישראל, היו כורתים אותו, למה? כי תושב רצה לעשות כך או אחרת. עכשיו, ההצעה שאנחנו מעלים היא הצעה שבחרתם לא לדון בה. למה? כי כנראה היא לא מספיק חשובה, ואולי תעבירו אותה לאיזושהי וועדה שכנראה גם משם לא יצא שום דבר. אבל מה שאנחנו אומרים זה כך, כאשר אדם מבקש לכרות עץ, הוא פונה למספר גופים, אחת הרשויות שאליה פונה אותו תושב זו עיריית הוד השרון. כל אותם שכנים שנמצאים באותה סביבה, אין להם מושג על הפנייה הזאת, הם לא מכירים בדבר הזה. ויש איזושהי ציפייה שאותו אזרח ייכנס להנאתו ביום יום בבוקר, יראה, אולי יש משהו חדש באתר של קק"ל, בוא נראה מה מעניין היום בקק"ל. מה אנחנו מבקשים עבור אותם תושבים שתעשו פה, זה מספר פעולות, פעולה אחת זה שאם יש פנייה של גורם זה או אחר להרוס עץ זה או אחר, תפרסמו את זה באתר העירוני, דבר ראשון. יגאל שמעון: לכרות, לא להרוס.

נוה גור: לכרות. דבר שני,

אביבה גוטרמן: או העתקה.

נוה גור: לא משנה, כל שינוי שאתם רוצים לעשות בנושא הזה, לשים את זה באתר העירוני. אתם מדברים על שקיפות? אתם ממש לא מבינים כנראה את המושג הזה, תיקחו את הדבר הזה ותשקפו את זה לציבור. אחד, שתיים, אולי זה נשמע לחלקכם פעוט, אבל יש אנשים שעבורם אותם עצים, א', יש להם קשר רגשי, או נציג סיעת הירוקים פה ידבר על זה, ומעבר לזה, יש פה גם אלמנטים שהם מעבר לאלמנטים רגשיים, של בריאות, של הצללה ושל עוד הרבה דברים אחרים. אז אם אתם מקבלים הודעה כזאת, מן הראוי שתוציאו פרסום, כמו שתולים שלטים קטנים כאלה על תכנון ובנייה, על כל מיני תוכניות, יש כאלה שרוצים להוציא, אז תשימו שלט באותו אזור, תוציאו פניות לאותם תושבים שנמצאים בסביבה ותודיעו: 'אנחנו מתכוונים לכרות את העץ הזה'. כדי שיהיה את הזכות לאותו תושב שגר ליד להביע התנגדות, שזו זכות לגיטימית. אחרי זה תשקלו כן להרוס, לא להרוס, אבל לפחות שתהיה את הזכות לאותו אדם לדעת. אני תמה עם ראש העיר, היה בא מישוה וקורת לו עץ שנמצא ליד ביתו והוא לא היה יודע, מה הוא היה עושה עם זה? אני תמה עם אותו עובד עירייה שהיה יודע שהולכים לכרות עץ אצל ראש העירייה, אם הוא לא היה הולך לראש העירייה ואומר: 'אדוני ראש העיר, אתה יודע שמתכננים לכרות', בוודאי שהוא היה יודע. אז אנחנו מבקשים לפרסם את זה באתר, לפרסם את זה לציבור ולאותם שכנים שנמצאים שם והדבר השלישי, אנחנו מבקשים עוד הצעה. יש אתר שנקרא עצי מורשת ישראל, ששם יש כ-500 עצים שמוגדרים כעצים לשימור וכל הזמן מתווספים להם עוד עצים שאנשים מדווחים עליכם, קחו, תעשו פעם אחת עבודה יסודית, כמו שבחלק מהרשויות עושים, לכו, תיקחו את העץ הזה ואת העץ הזה, שימו שלט ליד אותו עץ, אגב, ברחוב ויצמן באזור מתחם 200 עשיתם את זה על עץ האלון מזמן, לכו תבחרו את אותם עצים ותשימו שלט: 'עץ זה הוא בן כך וכך הוא ידוע ככה וכזה והוא עץ לשימור'. ולא ביקשנו מעבר לזה שום דבר.

יגאל שמעון: תודה, רק תשים לב שלא הפרענו לך בזמן שאתה דיברת.

נוה גור: יגאל, אני ארשום לך בתעודה התלמיד עושה כמיטב יכולתו.

חי אדיב: כן, רבותי.

נוה גור: לא סיימנו, לא סיימנו, יש לנו עוד את מאיר שרוצה לדבר.

חי אדיב: דבר.

מאיר חלואני: זה בסדר, אני יכול לוותר לך, אדוני ראש העיר.

חי אדיב: לא, לא, חופשי. אנחנו בעד חופש דיבור.

מאיר חלואני: אני רוצה לספר לכם קוריוז, אחרי המפגש ברחוב רמב"ם, לא שכונת רמב"ם, שאפשר כמעט היה לקיים שם ישיבת מועצה, כי היו כל כך הרבה חברי מועצה שם שאכפת להם מהעצים, שהיה נחמד לראות. עמד אדוני סגן ראש העיר, מר חיים שאבי, שאני מאוד מכבד ומערך ואמר שהוא יקיים מיד פגישה על זה עם התושבים ויחליטו מה לעשות. אני פוגש את היערנית, ברוב עוונותי, אני מסתובב בארץ ואני פוגש את הגברת שהייתה שם מקק"ל, ואני אומר לה: 'שלום גברתי, אנחנו מכירים', היא אומרת לי: 'מאיפה? תזכיר לי', אני אומר לה: 'מהעץ מרחוב רמב"ם', היא אומרת לי: 'מה באמת? זה אני זוכרת'. אני אומר לה: 'כן, גברתי, מה נגמר?' היא אומרת לי: 'מה זאת אומרת?' עברו שלושה וחצי חודשים, אף אחד לא סיפר לנו מה קורה, לא קבעו פגישה, לא קראו לנו, לא דיברו איתנו, לא שום דבר. אז ככה הבטחות סגן ראש העיר, במעמד התושבים, על עץ חשוב מאוד, לא קרה שום דבר. אז אנחנו נשמח לשמוע על הדרך אם קרה משהו עם זה. יגאל שמעון: העץ במקום עדיין.

נוה גור: יגאל, יש לנו עוד דקה, אז תרשה לי לנצל אותה גם. אתם, אולי זה דווקא טוב שתשמע בתור יושב ראש וועדת השקיפות. יש פה איזושהי התנהלות בעיר הזאת, שהמרחק בין שקיפות לבין מידע לציבור הוא שנות דור. זה חותך כמעט בכל נושא. עכשיו אנחנו מדברים, עכשיו אנחנו מדברים,

(מדברים יחד)

נוה גור: עכשיו אנחנו מדברים על נושא עצים, עכשיו אנחנו, ניצה, את מנהלת את זה? מי מנהל פה? עכשיו אנחנו מדברים על סיטואציה של עצים, יש פה אנשים שמתעסקים בנושאים אחרים שגם אין שקיפות, רוצים לדעת איפה לרשום את הילד שלהם, כל שנה אומרים להם: 'תעבור לפה, לפה, לפה', כמעט בכל נושא, כמעט בכל נושא שהעירייה הזאת מנהלת אין שום שקיפות, לא בנושא הצהרונים, לא בנושא החינוך ואיפה ילמדו הילדים, לא בנושא עצים, לא בשום דבר אחר. הגיע הזמן, גם אתה, מר יגאל הררי, ואם תקיים דיון תהיה לך זכות דיבור, ואם לא, אז לא. שתעשו שינוי מקצה לקצה בכל התפישה שלכם של איך משתפים ציבור באמת ולא יוצאים בסיסמאות שאין מאחוריהן דבר.

חי אדיב: תודה. אוקי, אני רוצה להתייחס, דקה.

יגאל הררי: אני רוצה להגיד,

נוה גור: אתה לא יכול, אתה לא יכול, יגאל, אתה לא יכול.

(מדברים יחד)

נוה גור: יגאל, אתה לא יכול לנהל דיון.

יגאל הררי: אנחנו יודעים שבכל הארץ אי אפשר, רק עם אישור. עיריית הוד השרון אין לה Say בעניין העצים וכריתתם.

עדי ברמוחה: אני מבינה שיש דיון.

חי אדיב: לפני, לא אין שום דיון.

עדי ברמוחה: אז תעצור את יגאל הררי, אם אתה לא מנהל דיון.

(מדברים יחד)

חי אדיב: לפני שחיים יגיב,

(מדברים יחד)

חי אדיב: יגאל, יגאל, לחיים יש תשובה, יגאל, לחיים יש תשובה, הוא ייתן תשובה. אבל, לפני שאתם אומרים, מדברים מסביב מסביב, כנראה שנוה גור וחבריו לא מסתכלים בראי של עצמם ולא רואים את עצמם על זה שהם מאחרים. מאיר חלואני: מי?

חי אדיב: איחרת איזה שלוש פעמים בחצי שעה.

נוה גור: תגיד לי, אתה לא מתבייש?

(מדברים יחד)

חי אדיב: תשתוק, אל תפריע לי.

נוה גור: אתה לא תגיד לי לשתוק, קודם כל תתבייש.

חי אדיב: לא הפרעת לך,

נוה גור: אתה, אתה מסלף, מעולם לא איחרתי אליך, אתה לא מגיע לשיבות, מאחר, אתה לא מתבייש, תגיד לי? איזה תת רמה.

(מדברים יחד)

חי אדיב: אפילו,

נוה גור: איזה תת רמה.

חי אדיב: קל שבקלים, אין שום, נוח גור: אתה כנראה מסתכל על המדרג, אתה פשוט לא, אתה פשוט, אתה פשוט מביש את המעמד שבו אתה נמצא. חי אדיב: תמשיך, תמשיך. לחיים יש תשובה. נוח גור: יאללה, בוא נדבר על העצים ולא על, חי אדיב: אי אפשר להמציא חוקים על חוקים, יש חוקים, נעמוד בהם, נקודה. נוח גור: יש לך זכות מלאה לשקף לציבור, אל תבלבל את השכל. חי אדיב: קדימה, תפסיקו להמציא המצאות. חיים שאבי: בהמשך להצעה שלך, ניצה משה: רבותי, יגאל. חיים שאבי: בהמשך, (מדברים יחד) יגאל הררי: הם גמרו את העשר דקות, לא אמרת להם כלום, ניצה משה: אבל, כי יש להם עשר דקות. חי אדיב: אבל אתה לא הגשת את ההצעה לסדר, אז מה אתה רוצה לדבר עשר דקות? יגאל הררי: הם גמרו את הזמן שלהם, אז למה מותר להם? ניצה משה: אין דיון. יגאל הררי: אמרתי רק שילמדו את החוק ואז יעלו דברים לסדר. חיים שאבי: יגאל, טוב, חי אדיב: הלאה, תמשיך. חיים שאבי: בהמשך להצעה שלכם, אני מענה, אחרי זה אני מענה לך, מאיר, לגבי המפגש של חברי המועצה. ראשית, אנחנו זה נושא שהוא באמת, גם לי היה חדש, אז אנחנו הולכים להעלות אותו בוועדה לאיכות הסביבה, חיפשתי, האמת, נושא אז מצאנו את הנושא, בקרוב. עדי ברמוחה: מתי זה ייכנס? חיים שאבי: בקרוב. עדי ברמוחה: מה זה קרוב? חיים שאבי: בקרוב, בשבועיים הקרובים אנחנו נתאם מועד, הנה, זה גם מוקלט. עדי ברמוחה: כן. חיים שאבי: אז בין הנושאים, עדי ברמוחה: בשבועיים הקרובים, שוויצקי. חי אדיב: למה את מפריעה לו? עדי ברמוחה: שוויצקי, בשבועיים הקרובים. נוח גור: הוא רק יתאם מועד בשבועיים האלה. חיים שאבי: ואחד הנושאים זה יהיה הנושא הזה של כל כריתת העצים ולגבי מאיר, לגבי התשובה שלך, כמו שאתה הגעת, אני גם הגעתי למפגש הזה, גם הנושא הזה לא היה מוכר לי, אבל אני, להבדיל ממך, אני עשיתי בדיקה, גם עם אנשי המקצוע, ובשביל לכרות עץ, אז אנחנו צריכים לקבל את אישור של פקיד היערות, אנחנו לא כורתים על דעת עצמנו. זה נכון שלנו אין איזה נוהל מיוחד לזה, כי א', יש חוקים וגם ככה יש קשיים, גם מי שרוצה לבנות, צריך את האישורים של קק"ל ושל פקיד היערות ויש להם גם ככה סרט בשביל לכרות עץ, אז אנחנו לא הכבדנו, אבל, במקרה הזה, שזה מקרה מאוד גבולי, ואתם לא מציינים את זה, שהעץ הזה נמצא בבית פרטי. מאיר חלואני: חלקו. חיים שאבי: חלקו, ופוגע בבית. נוח גור: ההצעה שלנו לא דיברה על העץ הזה. חיים שאבי: לא קשור, אבל החבר שלך העלה את הנושא הזה. מאיר חלואני: כן. חיים שאבי: ואתם לא מציינים את האמת, אז מה רצית שנעשה, אחרי יום דיון ועוד יומיים נחליט שכן או לא? מכיוון שזה נושא מאוד מורכב וזה נושא שיש בו גם בעיות משפטיות, אז הנושא הזה, והדיונים, כרגע הם בפורומים מצומצמים יותר, עד שנקבל החלטות. אז אנחנו לא פעלנו, אנחנו פועלים ונמשיך לפעול, למרות מה שאתם חושבים ולמרות מה שאתם אומרים. נוח גור: אז אתה לא בעד לשקף את זה לציבור, חיים? חיים שאבי: אז אני מסביר לך. נוח גור: אני שואל אותך שאלה פשוטה. חיים שאבי: שאנחנו נעלה את זה לוועדה,

חי אדיב: יש נוהל מסודר של שקיפות.
חיים שאבי: נעלה את זה לוועדה,
חי אדיב: קדימה, הלאה, לנושא הבא.
(מדברים יחד)

חיים שאבי: אנחנו מודיעים לך שאנחנו הולכים לדון בנושא הזה ויכול להיות שחלק מההחלטות של הוועדה תהיינה להמליץ לראש העיר לעשות את זה או דבר אחר. אבל בוא תמתין לוועדה, אתה מוזמן גם אם אתה לא חבר, תודה.
אביבה גוטרמן: אבל חיים, נמצא פה עידו רובינשטיין, למה אתה לא נותן לו להסביר, הוא אמון על הדבר הזה, למה אתה לא נותן לו?

דוברים: לא, לא, לא,
אביבה גוטרמן: הוא שומע בקשות, הוא זה, למה לא,
ניצה משה: כי אז צריך לפתוח דיון.
חי אדיב: שיקראו את החוק וילמדו,
נוה גור: אולי תספר לנו על החוק,
(מדברים יחד)
נוה גור: אולי תספר על החוק.
חי אדיב: יש חוק, אנחנו,
נוה גור: בוא תספר מה אתה יודע על החוק, לא, לא, ראש העיר לא מכיר את החוק.
(מדברים יחד)

נוה גור: אני מכיר אותו, תקריא, בבקשה.
(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: חיים, חיים, אפשר מילה בהמשך למה שאמרת?
ניצה משה: אני מעלה להצבעה. רבותיי.

מאיר חלוואני: כל מה שאני מבקש להגיד לך זה שלא העברתי ביקורת על זה שלא התקיים דיון, אני רק אומר לך שאנחנו, בפני הגופים החיצוניים במדינה, שהיו נוכחים בפגישה הזו, פשוט היא סיפרה לי שלא התקיים מה שהבטחת, רגע, רגע, רק שנייה.

חיים שאבי: הגופים האלה לא מוכנים לקחת אחריות.
מאיר חלוואני: רגע, רגע, חיים,
חיים שאבי: שנשאל אותם?
נוה גור: תיקח אתה אחריות.

מאיר חלוואני: רק שנייה. אבל מה שאני מנסה להגיד זה שבאמת אולי תקיימו דיון על זה ואני אשמח גם להיות, גם להיות, ובסך הכל, לא, רק רגע, אבל כל מה שביקשנו, חיים,
(מדברים יחד)

חיים שאבי: תעבור לצד הזה, תשתתף.
מאיר חלוואני: מה הבעיה לגרום למצב להיות, מה הבעיה, רגע, חיים, אבל בוא, רגע,
(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: אבל אני מדבר על העניין עצמו, למה קשה לכתוב במקומון העירוני שיש עץ, יש בקשה לכרות עץ במקום X, מה קרה? כאילו, איפה הבעיה?

חיים שאבי: רגע, אמרנו שיש בעיה?
מאיר חלוואני: אז זה הכל, כל מה שצריך זה לקחת את ההצעה.
חיים שאבי: כל עץ ועץ.

מאיר חלוואני: לא כל עץ ועץ, עדיין יש כאן בעיה אחרת, אתם דקה אחת,
חי אדיב: נגמר הדיון, בבקשה להצביע,
מאיר חלוואני: רק רגע, הוא דיבר עלי, אני רוצה לענות לו.

חי אדיב: יהיה דיון בוועדה.

מאיר חלוואני: אתה יודע איפה הבעיה, אדוני ראש העיר, זה שדקה לפני אתה מצטלם בט"ו בשבט עם עצים ודקה אחרי מוציאים אותם.

חי אדיב: שקרן.

מאיר חלוואני: אני?

חי אדיב: הלאה, קדימה.

מאיר חלוואני: אתה לא מתבייש?
חי אדיב: איך אתה מעז להגיד דבר כזה?
מאיר חלוואני: זה מה שקורה.
חי אדיב: אתה יודע כמה עצים שתלתי בחיי?
מאיר חלוואני: אבל אני מדבר על העצים בעתידים, אתה קורא לי שקרן?
חי אדיב: גם אם תשתול עכשיו עוד 1,000 עצים לא תגיע לכמות ששתלתי.
מאיר חלוואני: אתה לא מתבייש לקרוא לי שקרן?
חי אדיב: די כבר, תפסיק לבלבל את המוח.
מאיר חלוואני: זה שיח נורמאלי לראש עיר?
חי אדיב: תפסיקו לשקר את הציבור.
מאיר חלוואני: שקרן.
חי אדיב: זה ששומע פה, וזה שיושב, בא להקשיב לך.
מאיר חלוואני: אני מודה לך מאוד, אדוני, מזמן לא קראו, ניצה משה: רבותי.
חי אדיב: די, מספיק, נמאס לי כבר לשמוע את זה.
מאיר חלוואני: אני מעריך את ההגדרה.
ניצה משה: אני מעלה להצבעה, רבותי.
נוה גור: נמאס לך אתה יכול לעזוב.
(מדברים יחד)
מאיר חלוואני: לא מאמין.
ניצה משה: אני מעלה להצבעה מי בעד לכלול את הנושא.
חי אדיב: פופוליסטים ומבזבזים את הזמן של נבחרי הציבור, כל הזמן של עובדים פה שיושב עולה כסף.
מאיר חלוואני: לא, אתה לא מבזבז את הזמן. אתה מגיע בזמן.
חי אדיב: חוק, יש חוק, תלמדו אותו.
נוה גור: אתה כנראה, אתה כנראה לא מסוגל לעשות פעולה פשוטה, פעולה פשוטה של לדווח לציבור שהולכים לכרות עץ.
מאיר חלוואני: מבזבזים זמן של עובדים? מי הזמין אותם?
ניצה משה: רבותי.
חי אדיב: סיסמאות תמשיכו, ככה תגיעו רחוק מאוד, הלאה. קדימה.
ניצה משה: אני מעלה להצבעה, מי בעד לכלול את הנושא בסדר היום? מי בעד? נוה, מאיר ועדי. מי בעד שלא לכלול ולהעביר לוועדה לאיכות הסביבה?
מאיר חלוואני: שתתקיים.
ניצה משה: שתתקיים, בעזרת השם. חי, יגאל, חיים שאבי, כנרת, תקווה, יואב, יגאל הררי, אופיר ואביאל. ההצעה,
חי אדיב: אם אתם רוצים שנעזור לכם, פעם הבאה תעבירו הצעות לוועדה.
נוה גור: אנחנו לא זקוקים לעזרה שלך, הגיע הזמן שתנהל את העיר.
הצבעה:
3 בעד לכלול: נוה גור, מאיר חלוואני, עדי ברמוחה.
9 בעד להעביר לוועדה: חי אדיב, יגאל שמעון, חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, תקווה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.
החלטה מס' 29/17:

מועצת העירייה מחליטה להעביר את הנושא "כריתת עצים בהוד השרון לדיון בוועדה לאיכות הסביבה.

הצעתם לסדר של חברי המועצה הגב' עדי ברחמוה ומר נדב דואני מיום 25.1.17- תוכנית הכשרה לרכיבה על אופניים חשמליים.

ניצה משה: אוקי, אני עוברת להצעה הבאה. הצעה לסדר של חברי המועצה, הגברת עדי ברמוחה ומר נדב דואני, תוכנית הכשרה לרכיבה על אופניים חשמליים. "לאחרונה אנו שומעים על רבות בהם מעורבים רוכבי אופניים חשמליים. במסגרת המאבק בתופעת הרכיבה על אופניים חשמליים המסוכנת הן לרוכבי האופניים והן להולכי הרגל, נבקש ממועצת העיר לאשר את ההחלטה כי." הצעת ההחלטה: "עיריית הוד השרון תבצע תוכנית הכשרה איכותית לבני נוער מגיל 16 על רכיבה על אופניים חשמליים, על ההכשרה לכלול מבחני תיאוריה וטסט שיעניקו לבני הנוער רישיון נהיגה עירוני לאופניים חשמליים." יגאל שמעון: אני מבקש לא לכלול את זה בסדר היום להעביר לוועדת תחבורה. משה חנוכה: זה כל כך חשוב בעיניהם שהם לא הגיעו לישיבה. ניצה משה: יגאל ביקש לא לכלול ולהעביר את זה לוועדת תחבורה. (מדברים יחד)

עדי ברמוחה: לא ראית ולא שמעת, אתה אומר. יגאל שמעון: אנחנו מבינים את השאלה, את רוצה תשובה ישר? עדי ברמוחה: אני רוצה לשמוע קודם כל, יש דיון, אין דיון? יגאל שמעון: אין דיון, אני ביקשתי להעביר את זה לוועדת תחבורה ואני אסביר גם למה, אם זה מעניין אותך. עדי ברמוחה: אני רוצה, ניצה משה: לא, תן.

כנרת אלישע כהן: זה נושא חשוב, אני בטוחה שזה מעניין. עדי ברמוחה: אני רוצה רגע, אני רוצה רגע להסביר מאיפה נבעה הצעת ההחלטה הזאת ואני מתחילה באיזשהו פוסט שקראתי בפייסבוק, זה לא דווקא בהוד השרון, אבל הבן אדם כותב כך: "כמעט הרגתי בן אדם היום, נער, זה קרה בזמן שיצאתי עם רכבי מרחוב קטן בו אני גר בעיר שלי," דרך אגב, עיר לא רחוקה מאן. "עצרתי לראות אם רכב מגיע מימין או משמאל, כשראיתי את הכביש ריק נעתי קדימה, פתאום הוא הפציץ מבין המכוניות, רכוב על אופניים נישאות חשמל, דוהר בין מכוניות חונות, ישר אל תוך הכביש, מגלח את פנסי רכבי וממשיך לשוט, יד אחד על הכידון, השנייה אוחזת בפלאפון שנעוץ באוזנו." לאחרונה וועדת הכלכלה אישרה את הצו להחמרת הענישה וכללת קנסות לרוכבי אופניים חשמליים, קנס על רכיבה על אופניים חשמליים מתחת לגיל 16 מגיע ל-1,000 שקלים ויש פה עוד כהנה וכהנה עבירות. חי אדיב: אוקי, כן, בבקשה.

עדי ברמוחה: אנחנו יכולים להפוך את זה שזה יהיה, אנחנו, אנחנו יכולים, כל מה שאני מבקשת פה שננהיג בבתי הספר או אחרי הצהריים, איזושהי הכשרה לבני הנוער כדי שהם יקבלו גושפנקא, כי היום ילד שרוכב על אופניים מתחת לגיל 14 זה קנס, לרכב על המדרכה זה קנס. אנחנו, לצערי, מודעים לאן מובילים שבילי האופניים, או שיותר נכון, לא מודעים לאן מובילים שבילי האופניים, כי הם עדיין לא הסתיימו וייקח זמן עד שיסתיימו, אז כרגע הם מובילים לאיזשהו מקום והרבה בני נוער מעורבים בתאונות דרכים, אני חושבת שזה אחריות שלנו לגלות פה את האחריות ולהביא את זה, את העניין של ההכשרה של הילדים בני 16.

יגאל שמעון: תודה, תראי, אני חושב שזה טעות של המדינה שלא מכריזה על אופניים חשמליים כרכב דו גלגלי. אני חושב שזה טעות איומה וחמורה. הנושא הזה של, אני נגד בכלל אופניים חשמליים, אני חושב שזה אסון, מסוכן מאוד, זה גורם לתאונות דרכים באופן קבוע, כל יום אנשים נפגעים.

משה חנוכה: יגאל, אני לא מסכים איתך, אנחנו, בוא, לא צריך להגזים, זה לא, יגאל שמעון: אני מבקש, אני מבקש, אביבה גוטרמן: למה? זה נכון. יגאל שמעון: אני מבקש.

משה חנוכה: אני לא חושב, אני חושב שאופניים חשמליים זה כלי תחבורה לגיטימי, יגאל שמעון: אני מבקש, משה.

עדי ברמוחה: אני חושבת ש-, יגאל שמעון: סליחה, תני לי, תני לי.

משה חנוכה: שלא יחשבו שזה עמדת הקואליציה. יגאל שמעון: תני לי בבקשה.

עדי ברמוחה: אני אתן לך, דרך אגב, לא סיימתי את העשר דקות.

יגאל שמעון: אני חושב שעיריית הוד השרון היא לא רשות רישוי, היא לא מוסמכת בכלל לתת רישיונות ולא לערוך בחינות ולא ללמד את הילדים, זה מי שצריך לעשות את זה, זה משרד התחבורה, רשות רישוי, יש חוק במדינה. אוקי? סליחה, סליחה רגע.

עדי ברמוחה: אתה יכול, אם אתה תחכה לכל דבר, איך אמר, איך אמר משה חנוכה, כל דבר תחכה לממשלה, שום דבר לא יקרה.

יגאל שמעון: יש הדרכה, אנחנו מדריכים, כל הילדים עוברים הדרכה לגבי אופניים, אבל לא חשמליים, אופניים חשמליים את צריכה תשתיות, כי זה נסיעה מהירה, נסיעה מהירה, נסיעה מסוכנת, אני באופן אישי, אני לא אומר את זה על דעת אף אחד, אני חושב שזה מסוכן מאוד, בכדי שאופניים חשמליים יוכלו לנסוע היום ברחבי העיר, בכלל במדינה, צריכים תשתיות, צריך תשתיות ואין את זה. כל אחד היום שנוסע במדרכה מסכן את הציבור. אני, באופן, אני יצאתי מחנות בדרך רמתיים, אני יוצא במדרכה, אופניים חשמליים, שנוסע במהירות של אופנוע, גרם נזק אדיר, קטסטרופה. עכשיו, אני אומר לך עוד פעם, זה נושא מאוד חשוב.

עדי ברמוחה: זה שאתה נגד אופניים,

יגאל שמעון: לא, לא, לא,

עדי ברמוחה: שנייה, שנייה, שנייה.

יגאל שמעון: אני, מה שאני מציע.

עדי ברמוחה: שנייה, אני רוצה רגע, אני עוזרת לך,

יגאל שמעון: אנחנו נקיים ישיבה.

עדי ברמוחה: זה שאתה נגד אופניים חשמליים,

יגאל שמעון: תני לי לענות לך.

עדי ברמוחה: זה בסדר, אבל אופניים חשמליים זאת עובדה. למשה ולכנרת הייתה הצעה לעשות חוק עזר עירוני על אופניים חשמליים, משה חנוכה.

משה חנוכה: נכון, הייתה הצעה.

עדי ברמוחה: נו, ומה קורה עם זה?

יגאל שמעון: נו, ואפשר?

מאיר חלואני: לא, החליטו להסיר אותה מסדר היום.

יגאל שמעון: לא, לא, שנייה רגע. עדי, הנושא הוא מאוד חשוב, ואני חושב שוועדת התחבורה חייבת להזמין את כל המומחים, כולל נציגי המשטרה, נציגי משרד התחבורה, כולל אותנו, כדי לבחון את הנושא הזה של אופניים חשמליים. אני באופן אישי, ואני אמרתי את דעתי האישית בנושא הזה, המשכתי ואני אמרתי שאני מתנגד, אני חושב שאופניים חשמליים זה סכנה לציבור, כמו שזה היום, כשיהיו תשתיות, כשנוכל לאפשר תנועה חופשית במהירות של 40 קמ"ש באופניים, זה משהו אחר. אבל היום זה רכב דו גלגלי, והמדינה הבינה את זה היום ומתחילה לאכוף. היא הבינה את זה היום, אחרי שקרו תאונות ותאמיני לי שבעוד שנה תראי שהכול ישתנה ויהיה יותר גרוע, כי אנשים יבואו והמדינה תחייב בכלל, תאסור בכלל את הנסיעה על המדרכות, ובואי נראה מה יקרה, ואז יבואו רכבים יפגעו באותם רוכבי אופניים, אז אני מבקש להעביר את זה לוועדת התחבורה.

עדי ברמוחה: אין לי בעיה להעביר את זה לוועדת התחבורה.

יגאל שמעון: זה חשוב שתבואו, נקיים דיון עם הצוות המקצועי.

עדי ברמוחה: אני אומרת, אין לי בעיה, ואני חושבת שזה נכון להעביר את זה לוועדת התחבורה, אבל, אני חייבת שתצאו מפה עם נקודת הנחה שאם זו טעות של המדינה, אז זה אומר שאנחנו מרימים ידיים, לא.

יגאל שמעון: לא, לא אמרתי את זה.

עדי ברמוחה: זה אומר שאנחנו, רגע, זה אומר, כל הכוונה שלי זה שאנחנו ניקח את האחריות ואנחנו כן נעשה עם זה משהו.

כי לבוא ולהגיד: 'אני מתנגד לאופניים חשמליים' זה נחמד וטוב, אבל זאת עובדה מוגמרת שזה נמצא היום.

יגאל שמעון: אני אמרתי שיש תוכניות, אנחנו, יש תוכנית הדרכה.

עדי ברמוחה: וזה ייקח זמן.

יגאל שמעון: קיימת תוכנית הדרכה בבתי הספר התיכוניים, אנו מעוניינים להציג את הנושא בהרחבה ולשמוע את מה שיש

גם לנציגי המשטרה, או נציגי משרד התחבורה ונציגי הציבור.

עדי ברמוחה: איפה ההצעה של משה שהייתה בעניין הזה?

אביבה גוטרמן: מה היה עם ההצעה של חנוכה בעניין הזה?

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: לכן אני מבקש להעביר את הנושא לדיון בוועדת התחבורה, כמו שאני אמרתי.

אביבה גוטרמן: משה, מה היה ההצעה? אתם הגשתם אותה במאי.

משה חנוכה: הגשנו הצעה לפני שנה, קיימנו סדרת ישיבות, גם עם המשטרה וגם עם מחלקת התחבורה וענו שזה לא רלוונטי

ועירייה לא יכולה לעשות את חוק העזר העירוני הזה.

עדי ברמוחה: למה?

משה חנוכה: כי היה כאן דיון מקצועי, גם הגיעו הנציגים מרשויות האכיפה וזה נפל על עניינים טכניים, שלא היה אפשר לקדם את זה. אפשר לחזור לוועדת תחבורה, כבר לפני שנה הצענו את ההצעה הזאת.

יגאל שמעון: תקיימו דיון בוועדת תחבורה.
עדי ברמוחה: תראה, היום, מה ששונה היום מלפני שנה זה שיש, לצערנו, יש הרבה מאוד תאונות דרכים, (מדברים יחד)

חי אדיב: זה נושא מקצועי, בואו נעביר את זה לאנשי מקצוע, תבואו לדיון, תקבלו תשובות.
עדי ברמוחה: בני נוער מעורבים, אם יש דיון בוועדת הכלכלה על העניין הזה, על אחת כמה וכמה, אנחנו פה צריכים לתת את התשובה. במיוחד כשאין לנו עדיין שבילי אופניים שמוכנים, או בעתיד הקרוב.
משה חנוכה: אבל עדי, מאז, הכנסת כבר התקינה תקנות בעניין.
עדי ברמוחה: נכון.

חי אדיב: אני רוצה לסכם משפט אחד, רבותיי, יש, עדי ברמוחה: אני חושבת שזה נושא מאוד מאוד חשוב.

חי אדיב: רבותיי, אני מקדם בברכה את הבקשה, ויהיה דיון מקצועי עם אנשי מקצוע, כולל משטרה. יחד עם זאת, חשוב מאוד שתדעו, יש תוכנית הדרכה כבר הרבה שנים בתחום של הרכב, בתחום של האופניים, כולל לפעמים עושים תרגילים וניסיונות, אבל הדרכה מסודרת, מובנית, גם בתיכונים, גם מתחת לזה, יציגו לכם את זה בצורה מסודרת במסמך מסודר, לא המצאנו שום דבר, זה קיים, זה עובד טוב מאוד.

עדי ברמוחה: חי, לפני כמה חודשים הייתה פה תאונה.

חי אדיב: אני ממליץ לכם לבוא ולשמוע. הלנה יושבת פה אחראית על הבטיחות בדרכים והיא יודעת לעשות את זה ועושה את זה יפה מאוד, תודה לך בהזדמנות זו. ותבואו לוועדה לשמוע את הדברים ואם יהיה לכם רעיונות נוספים שאפשרי מבחינה חוקית, נשמח לאמץ אותם, למה לא? קדימה.

ניצה משה: עדי, אני יכולה להעלות את זה להצבעה?

יגאל שמעון: היא הסכימה, היא אמרה כן, לא צריך להצביע, היא מבקשת, יגאל שמעון: קדימה, פה אחד.

עדי ברמוחה: כן, כן.

חי אדיב: תודה, תודה רבה.

עדי ברמוחה: אני, בניגוד אליכם, קצת יותר,

חי אדיב: למה לא? מה, אנחנו נגד?

עדי ברמוחה: כן, לרוב אתם נגד.

חי אדיב: גם הילדים שלך נוהגים וגם הילדים שלי נוהגים וכולם,

עדי ברמוחה: אז זהו, שהילדים שלי כבר לא נוהגים על אופניים חשמליים.

חי אדיב: כן, קדימה.

לא התקיימה הצבעה.

החלטה מס' 30/17

מועצת העירייה החליטה להציג את ההדרכה בנושא רכיבה על אופניים חשמליים בוועדת תחבורה.

הצעתם לסדר של חברי המועצה הגב' עדי ברמוחה ומר נדב דורני מיום 7.2.17 - תוכנית רב שנתית לנושא שיבוצים במוסדות חינוך.

ניצה משה: הצעה של עדי ברמוחה ונדב דואני, תוכנית רב שנתית לנושא שיבוצים במוסדות חינוך. הרקע: הורים רבים לילדים בהוד השרון נמצאים במצב של חוסר וודאות בעניין שיבוץ ילדיהם, עדי ברמוחה: אפשר שקט, שאני אשמע את ניצה? תודה.

ניצה משה: בעניין שיבוץ ילדיהם למוסדות חינוך בעיר והמשכיות בתוך המערכת. לא אחת מוצאת את עצמה שכונת מגורים בכלל ומשפחות בפרט מזינות מספר מוסדות חינוך שונים בעיר. התנהלות המעידה על חוסר תכנון לטווח ארוך שאינו משתלב עם הרצון להתנהלות תקינה ושירותית של העיר ובמיוחד בעיר שמבקשת לאשר תכנית מתאר כוללנית המציגה שילוש של מספר תושבי העיר בעתיד הקרוב. כנבחרו ציבור אנו רואים חשיבות עליונה בהצעת תכנית אסטרטגית רב מערכתית לחינוך בעיר. הצעת החלטה: "אגף החינוך יציג בפני מועצת העיר את התוכנית הרב של עשר שנים קדימה, לאזורי הרישום למערכת החינוך, החל מגן טרום חובה ועד תיכון. בתוכנית נדרשת התייחסות למוסדות חינוך שעתידים להיבנות וכן לעיקרון "אח ממשיך". התוכנית תוצג בפני מועצת העיר תוך 45 יום מיום אישור ההצעה במועצת העיר."

יגאל שמעון: טוב, גם את זה אני מבקש להעביר לוועדת החינוך.

עדי ברמוחה: לא, אתה רציני? אתה יכול לדבר בקול רם?

יגאל שמעון: לא, אני אמרתי שאני מבקש שהנושא הזה יהיה בוועדת החינוך, משום שזה דיון שחייבים לשמוע את כל הצוות, ותכף ראש העיר יסביר, אז בבקשה.

עדי ברמוחה: אז לפני שראש העיר יסביר. זה שאנחנו נשמע את התוכנית, זה הכול טוב ויפה, זה מגיע פה למועצת העיר כדי שיתקיים דיון, יש לנו פה 17 נבחרו ציבור, אני בטוחה שלכל אחד יש מה לומר בנושא הזה, וזה שאתם לא רוצים לשמוע, זה חבל מאוד, אבל אתם תשמעו את זה, (מדברים יחד)

עדי ברמוחה: לא, לא כולם מוזמנים לוועדה.

משה חנוכה: גם במליאת הכנסת לא דנים בכל נושא, יש וועדות.

עדי ברמוחה: אתה מפריע לי?

משה חנוכה: חס וחלילה.

עדי ברמוחה: חשבת. היה נדמה לי.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אני חושבת שזה נושא מספיק חשוב ומספיק קרוב לכולנו כדי שיתקיים פה דיון ונשמע את כל חברי המועצה. אני מוצאת את עצמי בחודש האחרון מקבלת פניות ומוזמנת למפגשי תושבים במתחם אביב, ב-1,200, בגיל עמל, מפגשי תושבים שהם דואגים, שיושבים עם יו"ר הנהגת ההורים שלמשפחות יש שלושה ילדים, ילד אחד לומד במגן, ילד אחד ילמד בממלכת, הם באותו אזור, ילד אחד כולי ילמד בבגין ואחר כך המשכיות היא לא, אתה מבין למה זה לא צריך לרדת מסדר יום? כי ברגע שזה יורד מסדר היום, אז אני יושבת ונואמת וכל אחד מתעסק בדברים אחרים ובוועדת החינוך זה יתמסס וזה משהו שצריך לתת את הדיון כאן ועכשיו ויש פה תושבים,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: מה יש פה דין?

עדי ברמוחה: א', אתה, יש פה איזושהי, יש פה איזושהי צורך להציג תכנית,

יגאל שמעון: לא דין, לתת את הדעה, לא דין, זה לא נושא פלילי.

עדי ברמוחה: אני לא אמרתי שזה נושא פלילי, זה שאתה מפרש אותו ככה,

יגאל שמעון: מה זה דין?

עדי ברמוחה: לתת את הדעת. תודה על התיקון. יש פה תושבים במתחם אביב, שמזיזים אותם מבית ספר בגין להמשכיות הולכת לראשונים או לעתידיים, כל העניין של אזורי הרישום, כן, כל העניין הזה של אזורי הרישום, עוד שהילדים שלי היו במערכת החינוך דיברנו על זה. יש פה משהו שאין, אין תכנית מובנית, זה כאילו נראה שעובד,

יגאל שמעון: בטוח, את בטוחה? שאלת?

עדי ברמוחה: אני רואה את זה, תקשיב, רגע, אני, אני מדברת, נכון? אז אנחנו לא עושים פינג פונג. עוד שהילדים שלי היו במערכת החינוך ואני גרה במתחם 200, לקחו אותם, הם היו ברעות, מן הראוי שאחרי רעות יעברו לעתידיים, אבל לא, את רעות מזין את ראשונים ואז זה היה איזושהי מלחמנת קטנה כדי שהם יעברו לעתידיים, הרי אנחנו גרים במרחק "יריקה" מעתידיים. יש פה איזושהי תחושה שעובדים פה בשיטת הפלסטר. מעבירים ילדים מיגאל אלון לעתידיים, מגיל עמל

לראשונים, אני רוצה להבין, ואני בטוחה שגם ההורים רוצים לדעת לאן משבצים את הילדים שלהם, אי אפשר לחיות בערפל, אי אפשר שכל שני וחמישי יש שמועה כזאת או אחרת שהילדים לא יודעים לאן הילדים שלהם מיועדים.

משה חנוכה: מספיק לראות את הפנים של אביבה כדי להבין עד כמה אנחנו, זה מנותק ממה שקורה במציאות.

עדי ברמוחה: כן? אתה יודע איפה הבעיה?

יגאל שמעון: האמת היא שאני אשמח שאביבה תענה לה.
עדי ברמוחה: אני לא, אני לא,
יגאל שמעון: אין לי בעיה שאביבה תענה.
עדי ברמוחה: אז לי יש בעיה עם זה, כי אביבה לא נמצאת איתי במפגשים שאני נמצאת בחודש האחרון. אביבה, לא, אל תעני לי, לא, לא, לא, אבל אני לא רוצה, אבל אני לא רוצה, כי אין דיון, אביבה גוטרמן: אבל,
עדי ברמוחה: אבל אביבה, אין דיון,
אביבה גוטרמן: שהחזקתי את תיק החינוך שעשית את אזורי הרישום, רגע, תני לי.
עדי ברמוחה: אבל אני לא אתן לך, כי אם את מדברת, אז יש דיון. או שיש דיון, או שאין דיון.
חי אדיב: אין דיון, אין דיון.
עדי ברמוחה: אין דיון, אז אני נורא מצטערת.
חי אדיב: זו הערת ביניים, זה הכל.
עדי ברמוחה: לא, אבל זה לא, הערת הביניים הייתה כשהיא הייתה שם וזה לא מעניין.
אביבה גוטרמן: אני מבינה,
(מדברים יחד)
עדי ברמוחה: אתם לא נמצאים, מן הראוי היה שתביאי את אדון מרום שיף פה לשיבת מועצה, תקיים איתו פגישה, שיחה ותראה שהוא יושב עם הורים,
חי אדיב: שישב.
עדי ברמוחה: מה זה שישב? מה זה שישב?
חי אדיב: זכותו וחובתו לשבת,
אביבה גוטרמן: נכון,
חי אדיב: אני לא דיברתי איתו, הוא לא דיבר איתי,
עדי ברמוחה: רגע, רגע, רק שנייה.
(מדברים יחד)
עדי ברמוחה: אתה יודע מה, חי, אני,
חי אדיב: כנראה שאתם לא רוצים לשמוע תשובות.
עדי ברמוחה: שנייה, אני מאוד רוצה לשמוע את התשובה, ואני אשמח מאוד לדעת אם יש לך תכנית, אז למה שלא תפרוס אותה פה? באמת, זה משהו שמפריע להרבה מאוד תושבים, להרבה מאוד אנשים, הם לא מקבלים תשובות מהעירייה, זאת עובדה מוגמרת שאני נמצאת בערב עם תושבים ויושבת איתם. כן, אביבה. הזלזול הזה שלך הוא לא מתאים.
אביבה גוטרמן: סליחה, זו תשובה שצריכה לתת יפה.
עדי ברמוחה: לא, צל"ש אני לא רוצה.
אביבה גוטרמן: או יפה.
עדי ברמוחה: אני רוצה לשמוע תכנית, אני רוצה לשמוע תכנית.
אביבה גוטרמן: יש תכנית, יש אזורי רישום, יש הסבר לכל דבר, אני מצטערת. אז יוצא בכלל אזורי הרישום שרחוב,
עדי ברמוחה: אני לא, אני לא, לא, אני לא מקבלת את התשובה שלך, אביבה, כי אני לא רוצה להקשיב לך.
(מדברים יחד)
אביבה גוטרמן: יש תשובות, יש תשובות.
עדי ברמוחה: אני לא רוצה להקשיב לך, אני רוצה לשמוע,
יגאל שמעון: כי זה לא נוח לך, בשביל זה את אומרת שאת לא רוצה,
עדי ברמוחה: אני רוצה, לא.
חי אדיב: זה לא נוח לך.
עדי ברמוחה: אני רוצה לשמוע את התוכנית של עיריית הוד השרון, אוקי.
אביבה גוטרמן: היה צריך להביא לפה ולענות,
עדי ברמוחה: תודה רבה, זה מה שאני רוצה, אני רוצה לשמוע את התוכנית.
(מדברים יחד)
חי אדיב: את יכולה לדבר כמה שאת רוצה, לעדי אני מוכן לתת כמה שהיא רוצה. קדימה.
אביבה גוטרמן: אני אף פעם לא אמרתי.
(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: יגאל, אתה צודק ובגלל זה אני אדבר, יש עוד שתי דקות. אז כל מה שאני רוצה להגיד לכם, משרות ארוך שנים מרצון ובאהבה למען ילדי העיר, ואני מעריך שיש פה כמה כאלה שסביב השולחן ורוצים לעשות את זה גם כן וחשוב להם ילדי העיר ותושבי העיר, עדי ואנוכי נכחנו בפגישת תושבים מודאגים. אז קודם כל תקבלו את זה שיש תושבים מודאגים שהילדים, חי אדיב: וטוב שכך.

מאיר חלוואני: רגע, רגע, אבל אצלך זה סיסטמי, למה? כי הם מודאגים 13 שנים, אני מכיר אותך, קובע איתי, תכנונים והנחיות וישיבות עם כל מי שאתה רוצה באגף החינוך על אזורי רישום, ואף פעם לא מתבטא בשטח כמו שצריך. ואם יש הורים שיושבים,

חי אדיב: מתי קבעתי אתך? לא קבעתי אתך בחיים.

מאיר חלוואני: אתה זורק את הפתקים אחרי שאתה פוגש אותי, הרי אתה עושה את זה גם למרום שיף, כי זה סיסטמי אצלך, תגיד לי שקרן, תקרא לי, כי כבר הרגזת אותי היום, תקרא לי שקרן. זה מה שמגיע לי אחרי שתמכתי בכך כל כך הרבה שנים. מעבר לזה, כל,

חי אדיב: פעם שעברה ביקשתי ממך לא לתמוך בי.

מאיר חלוואני: תסלח לי, אני רוצה לסיים את הדברים שלי, כל מה שאני אומר,

יגאל שמעון: כשאתה אומר שראש העיר עוקר עצים, זה כן כואב.

מאיר חלוואני: יגאל, מה שכואב, כואב, האמת כואבת. אבל תן לי רגע. אתה יודע מה, הוא לא עקר את העצים. יש מי שעושה את זה במקומו, אבל עזוב, עכשיו זה לא העצים. כל מה שאני מבקש להגיד זה שכשאתה יושב עם 30 או 40 תושבים בחזר הקטן של התושבים שלהם, באחד מהבניינים בסתיו או באביב, בקיץ או בחורף, ואתה רואה שיש הורים מודאגים שיש להם שלושה ילדים, שכל אחד מהם מזין בית ספר אחר, יש להם קושי לקבל את ההנחיות, לא יודעים לקבל תשובות מסודרות, וכל מה שאנחנו מבקשים זה שיהיו אזורי רישום שמתחשבים באח ממשך, זה כל מה שעדי ביקשה, אח ממשך. אז תקשיבו לתושבים האלה, כל הזמן אתם, כל הזמן, (מדברים יחד)

מאיר חלוואני: לא, רגע, אבל התושבים, אבל הם גם לא מקבלים תשובות, אם יש כזו תשובה. רגע, לא נגמרו העשר דקות, אנחנו מאותה סיעה עכשיו.

ניצה משה: אין דיון, אז אביבה לא מדברת,

מאיר חלוואני: לא, את לא יכולה להפריע לי, ניצה, לא, אני רוצה לסיים את דבריי, לא, ראש העיר לא ידבר, גם ככה הוא עושה מה שהוא רוצה.

ניצה משה: אתה לא יכול.

מאיר חלוואני: אני כן יכול, ועוד איך אני יכול.

חי אדיב: לא, זה בסדר.

מאיר חלוואני: אני אסיים את הדברים שלי, אני רוצה לסיים את הדברים שלי, זה נושא חשוב.

חי אדיב: תסיים.

מאיר חלוואני: דור העתיד ודור ההמשך של העיר הזו צריך להרגיש שהוא בטוח ושההורים יודעים שהילדים שלהם מגיעים בשלום הביתה, אני בטוח שזה מה שאתם רוצים גם כן, תציגו את התוכנית להורים, תנו תשובות.

עדי ברמוחה: מה הבעיה להציג, אם יש? מה הבעיה?

מאיר חלוואני: אם יש הורה שהולך לישון בלילה והוא לא יודע איפה הוא רושם את הילד שלו שנה הבאה, כי אחד שם ואחד שם, משהו לא תקין. זה הכול, בבקשה.

עדי ברמוחה: אני לא מבינה למה הכול נשמר כמו בכספת, כל התוכניות שלכם, כל מה שאנחנו רוצים שתציגו, הכול. (מדברים יחד)

מאיר חלוואני: לא, משה, ישבנו שם, תקשיב, ושמענו,

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: לא, אני לא אתן לה לענות.

יגאל שמעון: חברים, ראש העיר עונה, רגע, רגע.

עדי ברמוחה: אתה מבין, תראה כל חבר מועצה רוצה לדבר בנושא הזה, אתה מבין את הטעות שלך בלהוריד את זה מסדר היום? אתה מבין? אני רוצה לדעת.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אתה מבין?

נוה גור: אביבה, אני רוצה, שנייה,

אביבה גוטרמן: לפעמים לוקח זמן לתת את התשובות, וזה יכול לקחת עד אוגוסט, בגלל המדיניות, (מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: יש פתרונות שצריך לתת, אבל אתם לא רוצים להקשיב.
עדי ברמוחה: את אומרת את האמת, אבל את כבר לא.
(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: תשאלי את האימהות מאחוריך ותראי מה שקורה.
אביבה גוטרמן: אני בטוחה שהם מודאגים.
מאיר חלוואני: אז תנו להם תשובות.

עדי ברמוחה: אבל הם לא מקבלים תשובות, את מבינה מה הבעיה?
(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: א', יש אזורי רישום, רגע,
(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: לא, את מדברת כאילו אנחנו ממציאים על משהו, את מדברת על זה, אנחנו אומרים לך שאנחנו יושבים עם תושבים, וכן, נפגשתי עם מאיר שם, לא, אתם לא, כן, אני שלוש פעמים בשבוע הייתי, כן, זה היה. לא, את כן מזלזלת.
(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: יש אזורי רישום,

עדי ברמוחה: אז למה הם לא מקבלים תשובות? אז למה,
אביבה גוטרמן: תני לי להסביר לך.

עדי ברמוחה: לא, אני לא רוצה שתסבירי לי, אני רוצה שההורים יקבלו תשובות.
(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: א', יש אזורי רישום.

עדי ברמוחה: אני לא רוצה שתעני בשמו, אני לא רוצה, ככה. לא, אני לא רוצה.
(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: אבל אביבה, את לא שם כבר הרבה זמן.

אביבה גוטרמן: מה זה מעניין אותי שאני לא שם?
מאיר חלוואני: אבל מה שהיה.

אביבה גוטרמן: בגלל זה,

מאיר חלוואני: רק רגע, את לא צריכה להתרגז,

אביבה גוטרמן: מה זה השטויות האלה?

עדי ברמוחה: מה זה קשור, אבל?

מאיר חלוואני: תני לראש העיר לענות.

חי אדיב: מה, זה לא נוח לכם שהיא עונה, תנו לראש העיר.

עדי ברמוחה: לך זה נוח, לך זה נוח, אתה יושב ומתמוגג, משה חנוכה מחייך לעצמו,

חי אדיב: אתם חושבים שלנו, אנחנו לא רוצים את מה שגם אתם. נו, באמת.

עדי ברמוחה: אז תתנו תשובות, אז מה הבעיה לתת תשובות?

חי אדיב: מותר לי לסכם בשקט?

יגאל שמעון: ראש העיר עונה, בבקשה.

חי אדיב: טוב, רבותי, אז אני רוצה לענות גם לחברי המועצה.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: בטח שהורים מודאגים כי מקבלים תשובות מאוחר...

יגאל הררי: נראה לי שהלכתם משיבת מועצת העיר הקודמת, הסתכלתם בפרוטוקול,

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: על מה?

יגאל הררי: כל מה שאת אומרת עכשיו על הפרוגרמה, כל זה היה בפעם הקודמת.

עדי ברמוחה: מי קרא בכלל? אתה יודע, הדבר היחידי שקראתי מהקדנציה הקודמת זה את דו"חות המבקר. הגעתי עד 2006,

מעבר לזה לא מעניין אותי.

מאיר חלוואני: יגאל, אני רוצה לשאול אותך, כל הכבוד שהעליתם את זה, מה נגמר מזה? יגאל?

(מדברים יחד)

חי אדיב: אוקי, אפשר לענות? אתם רוצים שנתייחס,

ניצה משה: תנו לראש העירייה להשיב.

חי אדיב: טוב, אפשר להתייחס?

עדי ברמוחה: כן.

חי אדיב: טוב, מי ששאל את השאלתה כנראה שהוא לא מכיר את העיר.

עדי ברמוחה: לא שאלתי שאלתה, העליתי הצעה.

חי אדיב: לא מכיר את הנהלת העירייה ולא מכיר מה עושים בה.

עדי ברמוחה: הצעה לסדר, לא שאלתה.

חי אדיב: אז אני מסביר. אני מסביר, מאז שנכנסתי לתפקיד, יש תכנית אב ארוכת טווח. אנחנו היום משיקים בימים האלה עוד תכנית אב ארוכת טווח לחינוך, כך שיש תכניות בכל התחומים, בכל הנושאים, גם ובעיקר בנושאי חינוך, תרבות, פנאי. ומי שדורש את זה, כנראה שלא יודע שיש, או שרוצה לעשות כותרת בעיתון. אז יש, נקודה. שתיים, לפי הנתונים יש תכנית מסודרת ומובנית בכל התחומים, כולל ברישום, כולל בנינו 50 גני ילדים, 5 בתי ספר: אחד תיכון, ארבעה יסודי.

עדי ברמוחה: אתה מודע לזה,

חי אדיב: בנינו עוד 6 אולמות ספורט ויש רשימה ארוכה של מיליוני שקלים בפיתוח העיר. שנייה רגע, תקשיבי עד הסוף, דיברתם, לא הפרעת לי, כולכם ביחד וכל אחד לחוד. כך שיש תכנית מסודרת ומובנית. לפי הנתונים של אגף החינוך, נרשמו 15,000 ילדים למערכות החינוך. מתוך ה-15,000 יש בודדים שפנו בעניין הזה, כמו שאתם ציינתם, ברחובות אביב, סתיו והצנחנים.

עדי ברמוחה: לא רק שם.

חי אדיב: שנייה, פנו מספר אנשים בודד, זה לגיטימי, זה שולי שבשולי, למרות שכל אחד זה עולם ומלואו, אבל אלו הנתונים.

עדי ברמוחה: מה שולי, חי,

חי אדיב: תקשיבו עד הסוף, אני לא מנהל אתך דיאלוג. אני לא מנהל אתך דיאלוג, בטח לא ליד ההורים, נקודה. כל הורה שיש לו בעיה, שיפנה לפניות ציבור, יקבל תשובה. הלאה. אין בעיה של רישום, יש תכנית אסטרטגית גם לרישום, מסודר, מאורגן. יש בעיה נקודתית גם שם וכל פנייה נקודתית תקבל התייחסות אישית כזו או אחרת.

עדי ברמוחה: אבל הם לא קיבלו.

חי אדיב: אם לא קיבלו, זה לא דיון במועצת העיר, ומי שפונה לחברי מועצה בתחומים האלה, כנראה שלא יצמח מזה אפילו עשב. לכן, תמשיכו לפנות, רק אנשי מקצוע. רק אנשי מקצוע או מחזיק תיק, אף פוליטיקאי לא יטפל.

עדי ברמוחה: למה? נאות הפקאן פנו אליך.. הם לא מקבלים תשובה

(מדברים יחד)

חי אדיב: שום דבר לא יצמח בסיסמאות פוליטיות במועצת העיר. מי שרוצה לדאוג לילדיו שיפנה לאגף החינוך, שיגיד לי שיפה לא טיפלה בו, שיבוא אלי ללשכת ראש העיר, הלאה.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: עכשיו עשית פוליטיקה בגרוש וזה לא מתאים.

חי אדיב: 15,000 נרשמים כל שנה ואין שום בעיה. יש בעיות נקודתיות, כמו שפונים מידי פעם ללשכה, לפניות ציבור, לאגף החינוך, למחלקת החינוך, למחלקת הגנים, מטפלים עניינית ונקודתית. עכשיו, לכם אני מציע, חבריי, חברי המועצה מהאופוזיציה. אתם רוצים לעשות דיון ענייני? בטח לא בסגנון הזה וברוח הזאת.

עדי ברמוחה: אז בשביל מה יש ישיבות מועצה?

חי אדיב: שנייה, רגע.

עדי ברמוחה: לא, אני רוצה להבין, בשביל מה יש ישיבות מועצה?

חי אדיב: את רוצה,

עדי ברמוחה: בשביל מה? בשביל מה יש ישיבות מועצה? כן. מה עושים בישיבת מועצה?

חי אדיב: כדי ששבוע לפני זה תשלחי הודעה לעיתון,

עדי ברמוחה: אבל אני לא שלחתי.

חי אדיב: תהיה כותרת בעיתון שאת דואגת לציבור.

עדי ברמוחה: לא, אני לא.

חי אדיב: ואחרי זה פה לבזבז את הזמן של אנשי מקצוע.

עדי ברמוחה: לא שלחתי לעיתון, תתפלא.

חי אדיב: ואחרי זה מחיאות כפיים,

נוה גור: אולי מספיק לזלזל ככה.

עדי ברמוחה: אני לא שלחתי,

נוה גור: אתה הצגת בישיבת וועדת חינוך פה שקף שמאחוריו לא היה שום דבר, אמרת, ייבנה בית ספר.

חי אדיב: אתה מדבר שטויות.

נוה גור: אתה תקשיב רגע, כי אתה כל הזמן מזלזל בציבור, חי אדיב: לכן, נושאים מקצועיים, נוה גור: אתה הצגת שקף שבו אמרת, חי אדיב: ישבו אנשים מקצועיים, נוה גור: ייבנה בית ספר. מספיק להטעות את הציבור. עדי ברמוחה: אז מה הבעיה לתת תשובה? חי אדיב: אם יש לך משהו חכם להגיד, תגיד, נרשום את זה לפרוטוקול. עדי ברמוחה: אני רוצה, אתה יודע מה, אני רוצה, חי אדיב: בינתיים לא שמעתי שום דבר חכם. עדי ברמוחה: אני רוצה שתסביר לי, אתה כבר 13 שנה ראש עיר, תסביר לי למה נועדו ישיבות מועצה. חי אדיב: 13 שנה ראש עיר ואני גאה בכך. עדי ברמוחה: בסדר, הכל, הכל בסדר. (מדברים יחד) חי אדיב: אף אחד לא יכול להתווכח. ניצה משה: אני מעלה להצבעה, רבותיי. עדי ברמוחה: אז תגיד לי למה, חי אדיב: תפסיקי לבלבל את המוח, נוה גור: ארבעה בתי ספר בשכונה עוברים, אתה, מה? (מדברים יחד) עדי ברמוחה: הם לא מקבלים תשובות, הם לא. חי אדיב: יש עוד חודשיים לפחות עד רישום, כמה חודשים. עדי ברמוחה: לא מקבלים תשובות, הם לא מקבלים תשובות. חי אדיב: איזה חודש היום אנחנו? עדי ברמוחה: אנחנו ב-1 למרץ. חי אדיב: מרץ, אפריל, מאי, יוני, יולי, אוגוסט. שישה חודשים. עדי ברמוחה: אני רוצה משהו להגיד לך, משפט אחד. חי אדיב: תבדקי בערים אחרות אם גמרו את הרישום. תפסיקי לבלבל את המוח. עדי ברמוחה: זה שמתעלמים מהם, זה לא מעלים את הבעיה. הבעיה קיימת. חי אדיב: אפשר לדון על כל נושא מקצועי, עדי ברמוחה: הבעיה היא כאן והיא קיימת. חי אדיב: בוועדות המקצועיות. עדי ברמוחה: אני בסך הכל, חי אדיב: לא פה, עדי ברמוחה: אבל מה בסך הכול ביקשתי? חי אדיב: לא לבזבז את הזמן של אנשי הציבור. עדי ברמוחה: אני מה בסך הכול ביקשתי? ניצה משה: רבותיי, אני מעלה להצבעה. עדי ברמוחה: למה אי אפשר להציג פה תכנית? אני לא מבינה. חי אדיב: אין בעיה להציג. ניצה משה: אני מעלה להצבעה. עדי ברמוחה: מה הבעיה? חי אדיב: בואי לוועדת חינוך, תשמעי את זה. עדי ברמוחה: אבל אם אין בעיה, אז למה לא עושים את זה? ניצה משה: אני מעלה להצבעה, מי בעד לכלול את הנושא בסדר היום? לכלול. עדי, נוה ומאיר. מי בעד שלא לכלול ולהעביר לדיון בוועדת חינוך? חי, מאיר חלוואני: בוועדת חינוך רק יושבים ורואים שקפים, אין שום דיון. ניצה משה: חי, יגאל, חיים, כנרת, חנוכה, תקווה, יגאל ויואב, אופיר, אביאל ואביבה.

הצבעה:

3 בעד לכלול: נוה גור, מאיר חלוואני, עדי ברמוחה.

11 בעד שלא לכלול: חי אדיב, יגאל שמעון, חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ, אביבה גוטרמן

החלטה מס' 31/17:

מועצת העירייה מחליטה להציג את הנושא "תוכנית רב שנתית לשיבוצים במוסדות החינוך" בוועדת החינוך.

יגאל שמעון: הישיבה הסתיימה, תודה רבה.